

המשפחה ליום הזהירי בזהר הרקיע

קונטרס
אור הזוהר
שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

עניני למוד כל ספר
"תקוני זהר"
במעגל השנה
עמוד אחד
ליום

כללים יסודיים ועיקריים בגודל החיוב על כל אחד ואחד אשר נקרא
בשם "ישראל", לעסוק באמירה ולימוד ספר "הזוהר הקדוש"

ובפרט "תקוני זהר"

בכל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום, אפילו כשאין מבינים כלום,
ובפרט ילדים קטנים צאן קדשים מזמן שהגיעו לחינוך

♦ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ♦

עיר ר'קדיש מין שימא נחית - בי לא תש-ביה מפז זרעו

ה' מנחם אב יומא דהילולא של רבינו האריז"ל זע"א
שנת רב"י שמעון ב"ן יוחאי" (עם הד' תיבות) תשס"ט לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,
לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,
לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

[hazohar.com@gmail.com](mailto: hazohar.com@gmail.com)

60 ספרים

על הזהר וכתבי האריז"ל שהוצאנו לאור בעזרת השם:

– עששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל –

א. ספר זהר היומי – ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (עם זהר חדש ותקוני זהר) 12 פרקים מפארים לי"ב חדשי השנה.

ב. ספר זהר היומי – ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (בלי זהר חדש ותקוני זהר) 12 פרקים מפארים לי"ב חדשי השנה.

ג. ספר תקוני זהר היומי – ספר תקוני זהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה – 400 עמודים (26.000 אלה עותקים).

ד. ספר תקוני זהר – נף היומי – ספר תקוני זהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה – 2 חלקים, פורמט פיס, 900 עמודים (10.000 אלה סטים).

ה. ספר זהר חדש – ספר זהר חדש המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה.

ו. אין ליכט פון תורה – נפלאות הזהר בלשון הקדש ובאידיש – 192 עמודים.

ז. אין ליכט פון תורה – גן עדן התחתון על הרשב"י באידיש – 32 עמודים.

ח. אין ליכט פון תורה – נפת צופים באידיש על התורה.

ט. זהר תורה על התורה ה' חלקים.

י. זהר תורה על נ"ך.

יא. זהר תורה החדש על התורה.

יב. לקוטי זהר: בראשית – 80 עמודים.

- יג. לקוטי זהר: שמות – 105 עמודים.
- יד. לקוטי זהר: ויקרא-במדבר-דברים – 206 עמודים.
- טו. תקון הברית: בראשית, לקוט גדול מהזהר ועוד על קדשת תקון הברית – 400 עמודים.
- טז. אור הזהר – לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר, רשב"י, ל"ג בעומר, וכל המסתעף – 560 עמודים.
- יז. קרא לשמש ויזרח אור הזהר – 386 עמודים.
- יח. אור הזהר החדש – לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר ותקונים ולמוד הקבלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזהר, וכל המסתעף – 586 עמודים.
- הדרך וההכנה ללמוד ספר הזהר הקדוש – בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמד הזהר הקדוש והתקונים והכמת האמת – סגולות הגדולות והנוראות הטמונות בזהר הקדוש – הזהר תקון להשכינה ומקרב הגאולה – ספר הזהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה – ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר – על ידי למוד והפצת הזהר הקדוש מתקשרים לרשב"י בזה ובבא – הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק – הענין הגדול ללמוד הזהר הקדוש בפור הזה יותר מדורות הקודמים – בדורות האחרונים יבינו וישפילו ברוי התורה שלא השיגו הקודמים – מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בכהינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות" – טבילת עזרא הוא הכרח ללמוד תורת הח"ן, ויפתח זהרי לבך ומוחד לעבודת השם יתברך, ולמוד הקבלה ללא טהרה גורמת מינות ואפיקורסות – עוד יבאר בו גדל הענין להזהר בטבילת עזרא.
- יט. אור הזהר החדש המגקד – לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר ותקונים ולמוד הקבלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזהר, וכל המסתעף – 640 עמודים (26.000 אלה עותקים).

- כ. אמירת הזהר פהלקתה – 92 עמודים.
- כא. שער התקונים – עניני למוד ספר "תקוני זהר היומי" – 66 עמודים.
- כב. שער התקונים החדש המגקד – עניני למוד ספר "תקוני זהר היומי".
- כג. זהר לזקנים עם נערים – 26 עמודים.
- כד. גדולי ישראל על הזהר – 64 עמודים.
- כה. גדולי ישראל והזהר – 94 עמודים.
- כו. 26 עלוני אור הזהר.
- כז. ספר פח הזהר – 96 עמודים.
- כח. ספר סגולות הזהר.
- כט. ספר מצדיקי הרבים.
- ל. שער הזהר – הדרך וההכנה ללמוד ספר הזהר הקדוש.
- לא. שער הזהר – 36 עלונים חדשיים.
- לב. ספר "שער ארץ ישראל – בו יבאר גדל מעלת קדשת ארץ ישראל – מלקט מזהר הקדוש ותקונים וכתבי הארץ" ל ועוד.
- לג. ספר הערב רב על פי הזהר הקדוש – 226 עמודים.
- לד. ספר הערב רב על פי הארץ"ל – 178 עמודים.
- לה. הערב רב וכל המסתעף חלק ראשון – על פי ספר הזהר סדר בראשית – 36 עמודים.
- לו. הערב רב וכל המסתעף חלק שני – על פי ספר הזהר סדר שמות – 70 עמודים.
- לז. הערב רב וכל המסתעף חלק שלישי – על פי ספר הזהר סדר ויקרא – 20 עמודים.
- לח. הערב רב וכל המסתעף חלק רביעי – על פי ספר הזהר סדר במדבר – 54 עמודים.

- לט. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק חֲמִישִׁי – עַל פִּי סֵפֶר הַזֹּהַר סֵדֶר דְּבָרִים – 26 עֲמוּדִים.
- מ. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שֵׁשִׁי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ תְּקוּנֵי זֶהַר – 90 עֲמוּדִים.
- מא. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שְׁבִיעִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ זֶהַר חֲדָשׁ – 30 עֲמוּדִים.
- מב. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שְׁמִינִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ עֵץ חַיִּים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 16 עֲמוּדִים.
- מוג. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק תְּשִׁיעִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ שְׁעַר הַגְּלוּלִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 12 עֲמוּדִים.
- מד. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק עֲשִׂירִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ שְׁעַר הַפְּסוּקִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 64 עֲמוּדִים.
- מה. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"א – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ שְׁעַר הַלְּקוּטִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 44 עֲמוּדִים.
- מו. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ב – עַל פִּי סֵפֶר הַקְּדוּשׁ עֵץ הַדַּעַת טוֹב עַל הַתּוֹרָה לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 128 עֲמוּדִים.
- מז. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ג – עַל פִּי סְפָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁעַר מֵאֲמָרֵי רִשְׁב"י, לְקוּטֵי תּוֹרָה, מִשְׁנֵת חֲסִידִים, לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 16 עֲמוּדִים.
- מח. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ד – מְנַהֲיֵי הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן קֹדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ – יְלָקוּט מֵאֲמָרִים דְּבוּרֵי גְבוּאָה וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ מְצַדִּיקִים הַקּוֹדְמִים מֵהַ שְׁנֵבָאוּ עַל מְנַהֲיֵי הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן הַלְּזָה בְּעֻקְבַּתָּא דְּמִשְׁיחָא, מְיֻסָּד מִזֶּהַר הַקְּדוּשׁ וּמֵהָאֲר"י הַקְּדוּשׁ – 54 עֲמוּדִים.
- מט. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק ט"ו – מְנַהֲיֵי הָעֶרֶב רַב וְהַסְטְרָא אַחֲרָא בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן לְפָנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ – יְלָקוּט מֵאֲמָרִים דְּבוּרֵי גְבוּאָה וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ מִזֶּהַר הַקְּדוּשׁ וּמֵהָאֲר"י הַקְּדוּשׁ, וּמֵהַבְּעַל שֵׁם

טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים זכותם יגן עלינו, שבאחרית הימים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להפירם, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והצורך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים בענינים אלו – 60 עמודים.

ג. הערב רב וכל המסתעף חלק ט"ז – מנהיגי הערב רב והספרא אחרא – ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדש מהזהר הקדוש ומהאר"י הקדוש ומהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית הימים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להפירם, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והצורך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים רבים בענינים אלו. – 38 עמודים.

גא. הערב רב וכל המסתעף חלק י"ז – לקוט מספרי קבלה ומוסר – 58 עמודים.

גב. הערב רב וכל המסתעף חלק י"ח – לקוט מספרי קבלה ומוסר – 364 עמודים.

בספרי "הערב רב" הנזכרים לעיל:

בהם מבאר גדל ענין חיוב תלמוד ולחקר מעשי ועניני הערב רב, ואיך שצריכים ללחם נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצוות שבתורתנו הקדושה. – גם מבאר בהם השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם חס ושלום. – עוד מבאר, שהערב רב הם רמאים פנחשים ועקרבים, במבאר אבל נחשים ועקרבים יש בו. וזה לשונו: ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב. (זהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית). – עוד מבאר בהם, גדל החיוב שמטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ובדקדוקיהם, כי בזה תלוי יסוד קדשת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שנגלה לנו העין חיים בהקדמתו.

- נג. ספר בית הרשב"י על שמירת ותקון פגם הברית דיניו ומנהגיו
סדר בראשית שמות – חלק א', בו יבאר גדל ענין הלמוד של
שכר וענש על עניני פגם ותקון הברית – 160 עמודים.
- נד. ספר בית הרשב"י על שמירת ותקון פגם הברית, דיניו ומנהגיו,
סדר בראשית שמות – חלק ב', בו יבאר גדל ענין הלמוד של
שכר וענש על עניני פגם ותקון הברית – 124 עמודים.
- נה. ספר תקון פגם הברית חלק ראשון – הוצא לאור שנת תשס"ד
לפרט קטן. הספר נדפס לזכות הרבים, ומתחלק בחנם לכל דורש
ומבקש – 420 עמודים.
- נו. תקון הכללי – כי הוא תקון הברית הנקרא "תקון הכללי" כמבאר
בלקוטי מוהר"ן חלק א' (סימן כ"ט אות ד'), והוא תקון למקרה
לידה, חס ושלום, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים (טז, לב, מא,
מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ) באותו היום שקרה לו, מרבנו הגדול
והקדוש צדיק האמת אור ישראל וקדושו, נחל נובע מקור
חכמה, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו – 72 עמודים.
- נז. ספר קדשת הברית – והוא לקוט מ"חק לישראל" פרשיות
שמות-משפטים עם הוספות חדשות שערי קדשה על קדשת
ושמירת הברית – 36 עמודים.
- נח. השכר והענש בשמירת עינים – 44 עמודים.
- נט. סוד השם ליראיו. סדר הגלגולים, על פי האריז"ל ורבי חיים
ויטאל זכותם יגן עלינו, נדפס בספרי שכר וענש פרשת פנחס –
50 עמודים.
- ס. סוד השם ליראיו החדש – 14 עמודים.

הוד והדר בעלם וצדקתם עומדת לעד

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו

כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי

נא להתקשר: 0548-436-784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh

Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים לתורה ולחופה ולמעשים טובים

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל

יום השנהלחודששנת

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל

יום השנה.....

לעילוי נשמת זקנייב"ר.....ז"ל

יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתיב"ר.....ז"ל

יום השנהלחודששנת

לרגל שמחת החתונה של בני.....הי"ו בתי.....הי"ו

לרגל שמחת הולדת בני.....הי"ו בתי.....הי"ו

לרגל שמחת הבר מצוה של בני.....הי"ו

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר
דבר המלך ודתו מוגיע, נזכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of
our offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind,
and success in settling in eretz yisrael

מודעה חדשה

כבר ידעו לכבודם מעלה לימוד הוזהר החדש אשר הוא כמכלל כל מצו פורענות תודעת משנת רועות ומתנא ומתנא ובהז
 מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררת עם ישרא במדעה. תסון למאור האמתית: מסעם רבנים הגאונים מארי דארעא מרישא
 אשר היא נקראה למשה לטמור על יסוד הוזהר לטמור בארץ והחוצה לארץ אלק סומים. וכפי הדימויות אשר סבלנו לא
 נגמור רק עורך שש מאות סומים. עכ אנהו רבני תאנו ארץ המדושה מבטשים מכל כר ישראל אשר ידו משנת לטמור
 עד פקם בבדי נכור האלק סומים בבית אלוו הבעלים כפי שיעור הראשון יותר אי פתוח עם בני תברתו של אשתכד
 סום וזהר אחר לעילוי מל עם ישראל ולכפל כל הדרים אורם עליונים ותחתונים וישר ענת אייבנו וימלל מחשבותם ולא
 תעשענה ידיות תרשות ישראל ישכן לכמה ונראה בנסתת עין אכיר. -- ירושלם ת"ו בשיא חודש אייר שנת תשנ"א לפ"ס

קדם הלימוד יאמר

הרי אנחנו לומדים במסר הוזהר החדש לעיניו שכנית עתנו וזהרים סוף מול ישראל ולפתוח פי כל הדרים
 אורנו עליונים ותחתונים ולתהיר העשרה לחדשה יאמר די לצוהנונו וישראל ישכן לכמה אמן כ"ד

<p>סכסס אי לכי המסור לפעול המעש סאחבי ככל קאם להמיר למכור הקדוש ונע למכור הני/ חסת תענא הקדוש רשבי ויעיל החלק ינו עליו לביט לראות כנאלמ ישראל מרסס. כנא סכסס תנאי גם כי ינו ביום עזה אקבם והפעיל הם פתח שני חר"א א סיסויה כשורשנה לפי חבני יעקב מארי ס"ה ראש חרבים ויקי ספרדים</p>	<p>לכ העלת נדויות הלימוד הקדוש של הוזהר הקדוש הדיקנים כבר תכננו בהו בשנה שבורה השיית סרובי יתן תעשרתם השנה סלעילא בלב קם ישראל ונכח לראות כשורשנה קבבה כחתיבת לב בשנה תנכח תן ידעם היום ואנכנעמקלר רב ואכיר לקולת האשכנזים בעל"ק וירושלם תשנ"א</p>	<p>לב כל יראו ד' תוכניו שני ישכן על המעשרות התקנים של המסות הלימוד מסר הוזהר הקדוש להירי הענילו אשר כנאיק ומלל ומ סנה קורשת הוא היתחשות חותל של כסרות על סר הוזהר. אלו פסיים על תברת הקדוש המצושה סחלושם בני תכלא כפודים אמרנו כשיל: לאוי הקדוש תכלא שעת מדי אמת היבא על כל סות אוד הוזהר עלה הוזהר הוזהר לטמור לט אמ קבוב הקבוב המעלה האמתית ודיכנב על כסר אלו הינדלו מל' יעקב אכיר חעלה אה ספשות מלל עם קדוש למשכה עלאה הכפורה נעל לטין כנא לואת אמרר סכ"ה ספשות וקדא תרמיא עניקת ויחסי תן אברלים יעלה הבהן קוק עמר ענדה הקדוש על אמת הקדוש ראש רבני ארץ ישראל רב ואכיר עניקת וירושלם תשנ"א</p>	<p>מרי ומאן ספר י"ג ודיסקון ס"ה.א. עמי עילי יושלם קדוש ת"ו. כבר אמר תברל. שולמס ויהל היא שקלה כסר כל קסמה אשרי הסת ליהת עילי כרדת תן כנאלת תן כנבטר. כסרי חוק החתוקים. תנאי הוא רשבי תנאי חלקיק ויעיל לפתור את כל העולם כלל כן חוק הקרב את תנאיה לענין חתמה כנאלת מלל או ה. וכלאת חוק ידע את ה' כנא תנאי. וישראל טמור סר ספשות עלים כנאלת וקרב א"ל. נא ידעם ידעם כנאן הוזהר ספר משה ידעשע ודעא ליב מל' דיסקון</p>
---	---	---	---

תקון לגאולה האמתית

מסעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידעו לכל כי ספר הוזהר של רבנא חללי. אור העלמות הלימים
 ותחתונים תנאסר עליו זה הוזהר קדוש הארץ סוכו סלכות ונכסרא
 אמר ויהיה שיהיה סוכו בשנת הוזהר או לא תברל. אמר ל' על' הוא
 עשרת יאכסו המעשר. ורשבי ידעא אשר תורה נקבת לאלו
 מלשים רבני כנאלת עלמות וקורת כן שישים ואנחנו ונשפלים והיה
 הקדוש סוכו נתי שש מאות סומים אשר על קול וסמה דקת לפי תקבלה וסמה
 כח וסמה כח עלמות ויהיה על עלמא.
 סוף דה חו סכנת הוזהר ויהיה חלל. לימוד הוזהר ספשות על כל
 לימוד אפריל דלא ידע מאי קאמה יתיב כנא סל' (ויורם על
 חוקים ידע) אשר לימוד הוזהר בנירשם בתה עלמות עליונים.
 עד אשר אלודו לי לרבי לשמרון כנא ספר הוזהר
 יהפוקון סן נלוחא כר אתנעלא כרוא כתרוא.
 עד סוף כר. עכ לשה משה רבינו לרבי שמעון. ומספלים
 ישית סכור הקרב מלל הוזהר דיקן יהוהו סר הוזהר כעילן לא סרין
 סוף (לי כל הלימוד כנא הוזהר לא יסבל תכלי ספשות) ובני ישראל
 עוררין לשפסם שילמא יהוה רה ויה סר. הוזהר ישקן כיה כנלוחא
 כרוא.
 עד נקודת התקנים. ומספלים יהוהו כוידו חוקיקן ותי
 ומספלים יוסון לי לשמרון ותרברא יהוהו כר אתנעלא למכור אשר
 תנאי וסמא אריתם מלל אריתם כערי היל כנאלת דוים ונאמל כן לוא
 לתנאי סוכו ולכל מלשיות. כנא ספשות וסמא כנא וסמא על סלג
 ויה רש כלל ענין קוריאן וכל תנין וכל בנין עלאה סן רתן ספירן
 ח"ב כיה כנאלת וסמא ח"ב לענין כנאן עלאה סן רתן ספירן
 רלל אייתים יהוה עלאה סן קי יהוה רה וסמא ספשות.
 ספשות כן סמא כי תנאיה מלוד. כלימוד הוזהר. וסמה כנבט סה
 נעם כעלם ככל לימוד הוזהר וקת אמת מרבי חוה מלוד המקבל תלמי
 רבי דוים ונאמל עלה לימוד הוזהר תנאי דעיה חתמה כתיבת
 לתנאי חקיקות. ח"ל אי שיעור כערי היל כנאלת דוים ונאמל כן לוא
 חר"ב וסמא חללה חללה כן שילשם למה תיש כר וסמא
 משפטים ומספלים ספשות כי כתיב קדוש מלל קין וסמא לא כושטת תרשות
 לא עלאה למחלוקת. אור סר כש"ה. וכל עלאה חר"ב כנבט. ולחוקן
 כל ספשות. או על כל כי פנה הוזהר סר כנא עלה ח"ב וכל כל חקיקים

ישום דוקוקן

מבוא לקונטרס

שער התיקונים

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים, בעזרת השי"ת ובזכות רבי שמעון בר יוחאי הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הקונטרס הקדוש "שער התיקונים", ליקוט נפלא מספרים קדושים, מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם", כללים יסודיים ועיקריים בגודל ענין מעלת אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים בכל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום, אפילו כשאין מבינים כלום, לכל אחד ואחד מישראל, זקנים עם נערים, הקטנים עם הגדולים, עשיר ואביון, גאונים עם הגדולים, חכמים עם המונים, ובפרט לילדים קטנים צאן קדשים, מקטן שהגיע לחינוך, "יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים".

כמבואר בזוהר (וירא דף קיח.):

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו רבי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבינן, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. [תרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

וכמו שכתב רביה"ק רבי יוסף חיים זיע"א, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו:

מזמן אשר הציץ זורח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד.

נעבור בסקירה קצרה על עבודת הקודש של "מפעל הזוהר העולמי", שכל מטרתו לזכות עוד יהודים בלימוד ואמירת הזוהר ותיקוני הזוהר,

להרבות חיילים לתורת רשב"י, להפיץ עוד ועוד את גודל מעלת אמירת תיקוני הזוהר, ולהדליק את אורו בנשמת כל איש ישראל.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש שנדפס ב"ב חלקים, ומחודש אלול תשס"ח עד היום התפשט וכבר הגיע לכל קצוות תבל.

ערב ל"ג בעומר (תשס"ט לפ"ק) העבר עלינו לטובה, הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש זהר חדש עם תיקוני זוהר ונדפסו ב"ב חלקים.

לרגל חג השבועות (תשס"ט לפ"ק) העבר עלינו לטובה, הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על תיקוני זוהר ונדפס בחלק אחד, עם הוספת קונטרס "שער התיקונים" הזה.

ומאז שהפצנו את הלימוד היומי של הזוהר בתשע חדשים בלבד, הגענו בס"ד קרוב לשש מאות אלף איש הלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו.

מה מפעים ומרגש לראות איך כלל ישראל מתגייס יחד, מסתופפים בצל הקודש כולם כאחד, להנות מאור הגנוז בזוהר הקדוש ולגרש את חושך הגלות בהדלקת האור הצפון בזוהר. משלהבת קטנה ומרצדת כבר הפכה לאבוקת אש שאורה מופץ ומאיר כל פינה אפילה על פני כדור הארץ, עוד קט וכבר תהפוך למדורה ענקית שתאיר ותחמם כל לב יהודי באשר הוא שם, תגרש את חשכת הגלות ויתגלה מלכינו ומשיחנו, אור חדש על ציון תאיר ונוכה כולנו יחד במהרה לאורו אכ"ר.

על כן נודה את ה' בכל לבב ובתוך רבים נהללנו אשר הגיענו עד הלום, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, להדפיס את קונטרס "שער התיקונים", בנוסף לספרים הבאים: "תיקוני זוהר היומי" – על גודל ענין לימוד הזוהר מידי יום ביומו, "אור הזוהר החדש והשלם" מהדורה ה' – עם הוספות ותיקונים. "אמירת זוהר כהלכתה" – גודל מעלת לימוד הזוהר אף בלי הבנה כלל. "זקנים עם נערים" – גודל החיוב על כל אחד אשר נקרא בשם "ישראל" ללמוד בספר הזוהר זקנים עם נערים הקטנים עם הגדולים, בפרט צאן קדשים, מקטן שהגיע לחינוך, ו"יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים".

רבי שמעון בן יוחאי ודאי ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ"ד]: כל האומר דבר שמועה מפייהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדינו לחזק הלימוד בהן. צקון לחשינו, כשם שזכינו להוציא לאור הספרים הנ"ל, כן נזכה להוציא לאור שאר החלקים מספר זה, אמן כן יהי רצון.

אחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש שבתו בבית ד' כל ימי חי לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו. ואזכה ביחד עם זוגתי תחי' לגדל בניקל את יו"ח היקרים שיחי' בדרך ישראל סבא בדרכי התורה והיראה ולמעשים טובים, ולרוות מהם רוב נחת ושמחה כל הימים, ביתנו יהיו מלאים ברכת ה', ששון ושמחה ימצא בהם תודה וקול זמרה.

כפינו נפרוש לשמים שיזכנו ה' גם להלאה להיות ממזכי הרבים כמו שעזרנו עד הנה והצילנו מגלי גלים דעברו עלינו, ובכן יה"ר שחיבורינו זה ימצא חן בעיני אלקים ואדם, יתגלגל זכות הרבים על ידינו, ויזכנו לישוב באהלה של תורה להרביץ תורה ויראת שמים, עד שיקיצו וירננו שוכני עפר ונזכה לעלות לציון מושיעים עם גואל האמיתי במהרה דידן אמן.

יתן ה' שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני ציבור היראים את דבר ה' שאליו הספר מופנה בעיקר, וששבבילו כל מאמץ כדאי ומשתלם, ויאירו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם לדבוק ולילך בדרכי הצדיקים המובאים בספר לזכות וליאור באור פני מלך חיים, וזכותם של הצדיקים הנ"ל יגינו עלינו ועל כל בני ביתנו, להשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיין ולשלם אמן כן יהי רצון.

יהי רצון שיערה ה' עלינו רוח טהרה ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

וזאת למודעי שספרים אלו מותר לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה לשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

בטרם נכלה לדבר אנו קובעים ברכה לכבוד ידידינו הרבני הנגיד המופלג, נדיב ישוע מוכתר בנימוסין מוהר"ר... נ"י שסייע בידינו להוציא לאור הספר הקדוש הזה.

ויהי נועם ה' עליו להתברך בכל מיילי דמיטב, ובשיבה טובה, אתה ה' לעולם תשמרם, ברכם שמרם טהרם, שיזכה לראות מיוצאי חלציו רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב לשמוע קול מבשר ואומר בביאת גואל צדק בב"א.

כה דברי חד מזעירי דחברייא

ספר "שער התקונים החדש"

עניני למוד כל ספר תקוני הזהר "דף היומי"

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולמוד הזהר והתקונים
לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום
ובפרט לילדים קטנים מלקט מתוך הספר "אור הזהר החדש והשלם"

ג) ללמוד בכל לילה קדם השנה

ממש, מאמר אחד מתקוני הזהר

הקדוש, ואז תישן בטח ובל תירא

איעצך ויהי אלקים אתך, בכל לילה

קדם השנה ממש תלמוד מאמר אחד

מתקוני הזהר הקדוש ואז תישן בטח

ובל תירא. והשם יתברך יטע בלבנו

אהבתו ויראתו דוקא, אמן כן יהי רצון.

מנאי מורו ישראל בן מורנו הרב

רבי אליעזר בעל שם ממעזבוז.

(כתר שם טוב)

ד) הזהר ותקונים נשמת התורה

עין שם גדל החיוב לעסק בסוד

הזהר ותקונים והם נשמת התורה ובזה

יזכה לאסתכלא בנשמתא לנשמתא

דברים עתיקים וכו'.

(הדרת מלך חלק ג' דף רמז.)

ה) הטעם שנתפשט למוד התקונים

בימי התשובה יותר מן הזהר

הני מילי מחיים, מודעת זאת בכל

הארץ מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות

של שני המאורות, ספר התקונים וספר

הזהר, קימו וקבלו היהודים קהל עדת

ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של

ספר תקונים והזהר יחיד ורבים, מנער

ועד זקן. והגם דאין לאל ידם להשיג

א) פלא יועץ: למוד הזהר הקדוש

מטהר ומקדש הנפש – למוד זהר

הקדוש אפילו באין מבין כלל,

חשוב ומקובל ומרוצה לפני השם

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר

ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי

קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב

לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד

המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין

לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלמוד

תהלים וזהר הקדוש אפילו באין מבין

כלל, חשוב ומקובל ומרצה לפני השם

וכו'.

(פלא יועץ אות ז', זהר)

ב) הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו

אמן מעורר ללמוד תקוני זהר

הנני רושם לך, תלמידי המבהק הרב

הגאון הקדוש מורינו יעקב יוסף הכהן נרו

יאיר, בקצרה על ניר קטן בכיון בכדי

שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי

ורבי וכו' [הבעל שם טוב], תקונים

ילמד בכל השנה בכל יום.

(כתר שם טוב)

(לקויטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור
(ג)

**ח) בדור הזה שהמינות גובר צריכין
ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים
ספר הזהר והתקונים**

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות
גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה
שנים ספר הזהר והתקונים להגות
בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו
ויתקנים. וכך היה רוכש יראת שמים
במקום חכמה חיצונית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין
מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

**ט) ראוי לקבוע שעורו בלמוד הזהר
והתקונים באופן שישלימם כל שנה**

ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זהר
ישן וזהר חדש והתקונים בכל שנה. אך
אם ילמד סדר הפרשיות של הזהר הקדוש
על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים
שנים ושלשה שבועות בפרשה אחת,
דהינו בפרשות גדולות. לכן ראוי שיקבע
שעור הלמוד מזהר הקדוש ותקונים ג'
דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזהר
ישן וחדש ותקונים בכל שנה, ואחר
למוד ג' דפין יקבע למודו בשאר ספרי
המקבילים, וילמד ספרי המקבילים על
סדר שיכול עד שייסיים כל ספרי המקבילים
הנמצאים וכו', אך הזהר הקדוש
והתקונים יזהר לסיים בכל שנה כנזכר
לעיל, וכזה יתנהג כל ימי חייו.

(יסוד ושרש העבודה, שער הששי, שער הניצוץ)

ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים
הקדושים האלו, אף על פי כן שותים
בצמא את דבריהם ומתלהבים
בקריאתם מאד מאד.

קיימווקבלו היהודים קהל עדת ישראל
להחזיק בלימוד הקדוש של התקונים
והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

ברם אם החזיקו במקום אחד
בלמוד זהר הקדוש מאה אנשים, הנה
בלמוד התקונים מחזיקים אלף
אנשים, כמעט רב בעלי בתים מחזיקים
בלמוד התקונים. וזה דרך ומנהגם בכל
שנה ושנה. והטעם שנתפשט למוד
התקונים בימי התשובה יותר מן
הזהר, כי כל אדם אשר יחטא הוא פוגם
יותר בעשיה באצילו"ת בריא"ה יציר"ה
עשי"ה שבה, וידוע כי השבעים תקונים
שעשה רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן
עלינו אמן, כיון שנדרשים יותר בדרך
המספר, על כן למודם מתקן בעולם עשיה
יותר ששם הוא סוד המספר והחשבון.
לכן בימי התשובה הכל רגילים בספר
התקונים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

**ו) הבעל שם טוב: קדם כל תפלה
ילמדו מאמרי זהר**

הבעל שם טוב צוה לאנשיו: שקדם
כל תפלה ילמדו מאמרי זהר.

(רבי יצחק בר שעיה עטיה, דורש טוב, ענין זהר)

ז) זהר הכנה לתפלה

הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם
כל תפלה ילמדו מאמר זהר ותקונים.

(רבינו חיים פאלאג'י, מועד לכל חי)

יב) תקון לבעל תשובה שיאמר
חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום
 וכן נתן מרן האר"י תקון לבעל
 תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או
 תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי
 לקבץ למודו בלילה, במשניות או בזהר,
 או שניהם כאחד טובים.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

יג) ללמוד זהר ותקונים או זהר חדש
קדם התפלה

קדם התפלה למעט בדבור כל מה
 דאפשר, וללמוד איזה ענין בזהר הקדוש
 או בתקונים או בזהר חדש.

(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

אחר התפלה בכל יום וכו' **יאמר**
מאמר מזהר הקדוש או מתקונים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרב הקדוש הרב רבי
 אהרן מקרלין, ספר בית אהרן)

אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים
 שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי
 אילנא וברבי של למוד ספר הזהר
 הקדוש, ושרש בארץ גזעו לשלח רצוצים
 חפשי מן הגלות המר, האין לא יתלהב
 לב האדם להאיר און לשמע בלמודים
 לקבץ שעור קבוע בכל יום בזהר
 הקדוש ובתקונים ושאר ספרי
 המקבלים כו'.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

יז) זהר הקדוש מסגל לנשמה ודבר
השווה לכל נפש

וגם צריך כל אדם להרגיל את
 עצמו לומר בכל יום ספר זהר הקדוש
 קדם התפלה, ומן אלול עד אחר ימים
 טובים לגמור ספר תקונים הקדוש. ואל
 יאמר הסריס, הן אני עץ יבש ומי אנכי
 לגשת אל הקדש פנימה בספרי קבלה. כי
 כבר הספימו כל הצדיקים ובראשם
 הצדיק המפרסם המנוח מורנו הרב צבי
 זכרוננו לברכה מזידיטשוב בספרו סור
 מרע בכמה ראיות מוכיחות כי זהו מעצת
 היצר ושרש בנמינו, ואף שאינו מבין הכל,
 מכל מקום לשון הזהר הקדוש מסגל
 לנשמה והוא דבר השווה לכל נפש
 ישראל קטן וגדול שם הוא, כל אחד
 לפי הבנתו ושרש נשמתו.

(הנהגות ישרות, רבי צבי הירש האראוויץ
 מבאקשעוויץ אות השם)

יא) אשרי אדם שילמד התקונים
באלו הימים כל תקון של אותו
היום דבר יום ביומו ולא יעבר

ואשרי אדם שילמד התקונים
 באלו הימים כל תקון של אותו היום
 דבר יום ביומו ולא יעבר, כי לכל דבר
 יש שרש וטעם וכונה. לכן טוב שלא יקדם
 ולא יאחר, וכן היה מנהגו הטוב של עטרת
 ראשנו מורנו הרב המפלא קדוש מר
 שארונ"ו הפרד"ס זכותו יגן עלינו אמן
 ואפלו בזמן שהיה לו על הצבור היה פונה
 מכל הענינים ולמד חובת היום, גם טוב
 לבעל תשובה שילמד חמשת דפים בכל
 יום מהזהר הקדוש כמו שכתב בספר שם
 הגדולים חלק ב' מערכה ב' אות ב'.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח)

**יז) הַזְהָר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אַךְ אֵין אֵין עֲרְבוּ
בְּהַתְּקוּנִים**

פַּעַם אַחַת אָמַר כְּמַתְמִיָּה, אֶצֶל
הָעוֹלָם הַכֹּל שְׂוִין, סֵפֶר הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים.
וְהַמּוֹבֵן מִדְּבָרָיו הִיָּה, שֶׁבְּאֶמֶת יֵשׁ חֲלוּק
גְּדוּל וְעֲצוּם בֵּין סֵפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּבֵין
סֵפֶר הַתְּקוּנִים, אַךְ עַל פִּי שֶׁסֵּפֶר הַזְהָר
הוּא קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, אֵין לוֹ שׁוּם
עֲרָךְ נֶגֶד קְדֻשַׁת וְסוּדוֹת שֶׁל סֵפֶר
הַתְּקוּנִים.

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שני"ט)

**אִךְ אִם אֵינוֹ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי
הַזְהָר וְתִקּוּנִים**

**יִלְמַד בְּסִפְרֵי קְבָלָה, וְאַךְ אִם אֵינוֹ
מִבֵּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזְהָר וְתִקּוּנִים, כִּי
הֵם מְסַגְּלִים לְטַהַר הַנְּשֻׁמָּה.**

(סדור האר"י זכרוננו לברכה "קול יעקב" לרבי
יעקב קאפיל זכרוננו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

**יח) מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֵךְ הַזְהָר מִתּוֹקִים
מִדְּבַשׁ, לֹא רָאָה מְאֹרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא
טַעַם טַעַם הַתּוֹרָה – וְעוֹד שֶׁהוּא
מְטַהַר הַנְּפֶשׁ וּמְזַכְּכָה – אֶפְלוּ
אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה
וְתִקּוּן הַנְּפֶשׁ מְאֹד – וּבִפְרֹט סֵפֶר
הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ מִמּוֹשׁ
מִכָּל פָּגָם וְסִיג וְחֻלָּאֵת**

עַל כֵּן בְּנֵי וְאֲחֵי תִרְגְּלוּ עֲצָמְכֶם
לְלַמַּד בְּדְבָרֵי הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים
בְּשִׂקִידָה, וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֵךְ הַזְהָר
מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ, לֹא רָאָה מְאֹרוֹת מִיָּמָיו
וְלֹא טַעַם טַעַם הַתּוֹרָה, וְעוֹד שֶׁהוּא מְטַהַר
הַנְּפֶשׁ וּמְזַכְּכָה, אֶפְלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן

**יד) תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר הַשֵּׁם
דְּפִין זְהָר אִו תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם,
שֶׁמְטַהַר הַגּוּף וְהַנְּשֻׁמָּה.**

**רְאוּי לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ לְלַמַּד חֲמִשׁ
דְּפִים זְהָר בְּכָל יוֹם, וְהוּא תּוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה
וְתִקּוּן גְּדוּל לְנַפְשׁ לְהַאֲרִיחַ וּלְזַכְּכָה
וּלְתַקְּנָה, וּלְכַלּוֹת קוֹצִים, מִדּוֹת רְעוּת
וְתַאֲוֹת רְעוּת, לְזַכּוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם, וְהוּא
מִרְפָּא וְתִקּוּן לְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים שֶׁל הַנְּפֶשׁ.
וְכֹן נִתְּנוּ מִרְוֵן הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכַּה תִּקּוּן
לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֶׁיֹּאמֵר חֲמִשׁ דְּפִים זְהָר
אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, וְכֹן נִהְיָ מוֹרֵי וְרַבֵּי
דוֹדֵי הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ הַרְבֵּי רַבֵּי צְבִי.**

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק
מקאמארנא, שְׁבִיל הַתּוֹרָה אוֹת א' סִימָן ל"א)

**טו) לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי
זְהָר וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.**

**וְתִרְאֶה לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשָׁר
קָדָם הַתְּכַלֵּה יוֹתֵר טוֹב כְּפֹה דְּפִים
תְּקוּנֵי זְהָר, וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּעֲזַרַת
הַשֵּׁם.**

(אגרות שומרי אמונים שם כ"ז)

לְשׁוֹב בְּאֶמֶת עַל חַטָּאת נְעוּרִים...
לְהִיּוֹת נְעוּר כָּל לַיִל שֶׁשִּׁי וְלִלְמַד בְּאוֹתוֹ
לַיִלָּה..... תְּקוּנִים.

(הנהגות צדיקים - הַדְּרָכוֹת מִרְבֵּי מִרְדְּכֵי
מִטְשַׁעֲרָנָבִיל)

**טז) בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים כָּלֹלִים כָּל
הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם**

הַפְּלִיג מְאֹד כְּפֹה פְּעָמִים בְּשַׁבַּח
גְּדֻלוֹת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנֵי זְהָר. וְהִיָּה רְגִיל
לְעַסֵּק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ שֶׁלֹּא
בִּימֵי אֶלּוּל. וְאָמַר, שֶׁבְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים
כָּלֹלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכו'.

כְּתָבִי מֵרֵן הָאֵר"י וּבִזְהָ הַלְמוּד מִבְּעַר
הַקּוֹצִים וְהָרַע שֶׁבִּנְפֹשׁוֹ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק
עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיוֹן וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת
טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְלָזֶה נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַזֶּה.

(כב) אָמַר מֵרֵן הָאֵר"י, שֶׁבְּזִמְנֵן הַזֶּה
נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לִפְנֵי
הַמְּקוֹם לְלִמּוֹד בְּרִזֵי הַתּוֹרָה וּלְגִלוֹת
רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל

וְעַקֵּר לְמוֹדֵךְ בִּפְנֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה
שֶׁתְּשִׁיג הָאֵרָה וְחִיּוֹת אֱלֹקִית בְּנִפְשֶׁךְ בַּעַת
לְמוֹדֵךְ וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מֵרֵן הָאֵר"י
שֶׁבְּזִמְנֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת
וְשִׁמְחָה לִפְנֵי הַמְּקוֹם לְלִמּוֹד בְּרִזֵי
הַתּוֹרָה וּלְגִלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

(רבי צחק אַזִּיק יְהוּדָה יְחִיאֵל סִפְרִין מְקוֹמְרָנָה,
הֵיכַל הַבְּרָכָה, דְּבָרִים רַח:)

(כג) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר

וְהַתְּקוּנִים וְכְתָבִי מֵרֵן מִבְּטָלִין כָּל
גְּזֵרוֹת רְעוֹת וּמִמְשִׁיכִים שֶׁפַּע וְאוֹר
חִיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חִיּוֹת אָדָם
הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּלּוּי בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר וּבְכְתָבִי
מֵרֵן לְלִמּוֹד בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה וּבְנִעָם
וּבִירְאָה וְאַהֲבָה

וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים
מִלְּלִמּוֹד רִזִּין שֶׁל מֵרֵן הָאֵר"י וְסִפְרֵי הַזֶּהָר
אֲשֶׁר הֵם חִיּוֹנוֹ וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי בְּעַקְבוֹת
מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הָרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ
שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלִמּוֹד סִפְרֵי הַזֶּהָר
וְהַתְּקוּנִים כְּתָבִי מֵרֵן וְהֵיוּ מִבְּטָלִין כָּל
גְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהֵיוּ מִמְשִׁיכִים שֶׁפַּע וְאוֹר...
חִיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּלּוּי בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר
וּבְכְתָבִי מֵרֵן לְלִמּוֹד בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה
וּבְנִעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה כָּל אֶחָד לְפִי
הַשְּׁגָתוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים.

הַשְּׁפָתִים סָגְלָה וְתִקּוֹן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד,
וּבִפְרֻט סִפְרֵי הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי
הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ מִכָּל פָּגַם וְסִיג וְחוֹלָאֵת.

(הַקְּדַמַּת סִפְרֵי עֲצִי עֵדוֹן מִקְּאֵמֵרְנָא זְכוּרֵנוּ
לְבְּרָכָה)

(ט) אוֹי לְאֵלוֹ שֶׁלֹּא רוֹצִים לְלִמּוֹד אֶת
הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם
עֲנִי, מִלְּחָמוֹת וְאַסּוֹנוֹת

אוֹי לְאֵלוֹ שֶׁלֹּא רוֹצִים לְלִמּוֹד אֶת
הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי,
מִלְּחָמוֹת וְאַסּוֹנוֹת.

(תְּקוּנֵי הַזֶּהָר, תְּקוּן 30)

(כ) לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מְקָרֵב
הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ...
מְטַהֵר הַגּוּף וְהַנֶּשְׁמָה וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב
הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(רבי חיים צְבִי עֶהֱרֵנְרִיךְ, מְטָה אֶפְרַיִם, קֶצֶה
הַמְּטָה, סְעִיף קָטָן כג)

כִּי מִי שֶׁטָּרַח וְלֹא הִשִּׁיג יִזְכֶּה וַיִּבִּין
בְּגֵן עֵדוֹן וְלִכְּוֹן טוֹב לְגִרְסַת סִפְרֵי הַזֶּהָר
וְתְּקוּנֵים וְרַעֲיָא מֵהֵימְנָא וְכִיּוֹצֵא גַם
שֶׁלֹּא יִבִּין אוֹתָם.

(מְעַבֵּר יֵבֶק מֵאֵמֶר שִׁפְתֵי רַנְנוֹת פְּרָק כו)

(כא) עַל יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי הַזֶּהָר

וְהַתְּקוּנִים וְכְתָבִי מֵרֵן הָאֵר"י מִבְּעַר
הַקּוֹצִים וְהָרַע שֶׁבִּנְפֹשׁוֹ, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק
עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת
טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם

וּבַעַת עַקְבָּתָא דְּמְשִׁיחָא הַתְּגַבְּרוֹת
הָרַע וְהָעֲזוֹת וְהַמִּדּוֹת רְעוֹת בְּהִנְהַגּוֹת
רִאשִׁי עָרַב רַב נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגְּנוּז מִן
הַשָּׁמַיִם סִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם

(רבי יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כד) נודע בשערים גדל מעלת

אמירת תקוני זהר אשר היא מזכך הנפש, וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל

נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכך הנפש ובפרט בימי חדש אלול, ומובא בהקדמת פסא מלך שאמירת התקונים גרידא אפלו בלי הבנה הוא תקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תקוני זהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כה) יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תקוני זהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כו) בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסיעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי

כל בני גילי פן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה.

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסיעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי פן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה, ויקים בנו מאמר הזהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תקוני זהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כז) עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב... לומר זהר ותקונים – אנשים פשוטים זכו על ידי זה לענינים גבוהים

וזה עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב ללמד בדברים קלים כמו עין יעקב מדרש או לומר זהר ותקונים וגם ללמד גמרא פשוט גם כי לא מובן אצלו כלום וזה עצה גדולה ונפלאה להתעלות מכל מיני ירידה וקטנות ולא כדעת השוטים שאומרים שאין ללמד בשעה שלבו בל עמו וידוע כמה מעשיות מאנשים פשוטים שזכו על ידי זה לענינים גבוהים.

(נעם הלבבות מאמר למוד התורה)

סוד הַנְּהִיָּה לִירְאִיו, וְאִין הָאִשָּׁה מְגַלָּה
 סְתָרָה אֶלָּא לְבַעֲלָהּ. וּבִלְיָלָה יִלְמֹד זֶהָר
 בְּאַשְׁמֹרוֹת כִּי בְזָכוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל
 מִהַגְלוֹת וְהַגְלוֹת נִמְשָׁל לְלִילָה וּמִי שֶׁלֹּא
 זָכָה לְהִבִּין בְּזֶהָר אַף עַל פִּי כֵן יִקְרָא כִּי
 הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְזִכְרָה הַנְּשֻׁמָּה וּלְהַאֲרִיחָה
 זֶהָר נִפְלָא. וּבִסְפָר הַתְּקוּנִים עַל הַיּוֹתֵר
 טוֹב וּכְשֶׁלּוֹמֵד זֶהָר יַעֲיִן לְחֻכְמַת אֱמֶת
 בְּכָל מַלְאָךְ וּמַלְאָךְ כִּי כָּל אוֹת חֲדוּשׁ בְּפָנָי
 עֲצָמוֹ וְהַדְּבָרִים הַנִּקְרָאִים פְּשׁוּטִים אֵינִם
 רַק סוּד.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

ל) הַסְּפָרִים שֶׁיִּדְבַּק בָּהֶם הָאָדָם
 לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חֲבוּרֵי הַרְשָׁב"י
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
 וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְסָבָא

אֲמֵנָם הַסְּפָרִים שֶׁיִּדְבַּק בָּהֶם
 הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חֲבוּרֵי
 הַרְשָׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהָר
 וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא וְשִׁיר
 הַשִּׁירִים וְסָבָא וְכֹו' וְהֵנָּה אֵל הַמַּעֲיָן
 בְּסְפָרִים אֵלָּה צָרִיךְ שְׁנֵי דְרָכִים הָאֶחָד
 לְשַׁנּוֹן לְשׁוֹנוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה וּלְצַנֵּן לוֹ צִיּוּנִים
 כְּדִי שֶׁיִּזְכֹּר הַבְּקִיאוֹת וְאֵל יַעֲמִיק רֵאשׁוּנָה
 הַרְבֵּה, וְהַב' יִלְמֹד בְּמִקּוֹם שְׁנֵי בְּעִיּוֹן רַב
 כְּפִי כַחוֹ. נִמְצָא אֵל הַמַּעֲיָן שְׁתֵּי הַלְכוֹת
 בְּבְקִיאוֹת, הַא' בְּעִיּוֹן בְּשַׁעוֹת הַנְּזָכְרִים
 בְּפָרָק א', הַב' בְּבְקִיאוֹת כְּפִי כַחוֹ, פְּעָמִים
 יְרֵבָה בְּזֶהָר, פְּעָמִים יִמְעַט בְּזֶהָר, הַכֹּל לְפִי
 הַצָּרִיךְ הַשְּׁעָה וְהַשְּׁקֵט הַשְּׁכָל, וּבְזֶהָר בְּרִיאוּת
 לוֹ, כִּי הוּא יִלְךְ לְבִטַח דְרָכּוֹ, וְיִשִּׁיג הַדְּרָךְ
 הַיִּשְׁרָה, וְאֵף אִם יִרְאֶה אֵל הַמַּעֲיָן שֶׁאֵינוֹ
 מִבִּיּוֹן, עִם כָּל זֶה לֹא יִפְסִיק גְּרוּסָתָם
 מִפּוֹמִיָּה, כִּי נֶאֱמַן בְּעַל מְלֶאכֶתוֹ לְהַמְצִיאֻ
 נִסְתָּר הַחֲמָה, כִּי כֹּאשֶׁר יִרְגִיל אִישׁ אֶת
 בְּנוֹ כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַכֵּה לְעוֹסֵק
 בְּחֻכְמָה זֹו מְעַט מְעַט וְדָבָר זֶה נִסְתִּיתוֹ

כח) לְכֵן נִקְרָא הַסְּפָר תְּקוּנִים, כִּי
 מְדַבֵּר בְּיַחְדוּדִים תְּקוּן עוֹלָמוֹת לְבָרֵר
 וּלְלַבֵּן הַטּוֹב מִן הַסִּיגִים וְהַפְּסֻלָּת

תְּקוּנֵי זֶהָר: נִרְאֶה לִי שֶׁנִּקְרָא סְפָר
 הַתְּקוּנִים כִּי מְדַבֵּר בְּכָאן בְּזֶה הַסְּפָר
 מִיַּחְדוּדִים וְצִנּוּרוֹת הַסְּפִירוֹת וְהֵם
 נִקְרָאִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ הַזֶּה תְּקוּנִים
 כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּתִקּוּן א': "אֲנִתְּ הוּא
 דְּאִפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנֵינוּ, וְקִרִינָן לְהוֹן
 עֶשֶׂר סְפִירָן", וְהֵנָּה הַסְּפִירוֹת הֵם הֵיךְ
 נִקְדוּת וְכוּ'. וְרַב דְּבָרֵי זֶה הַסְּפָר הוֹלֵךְ עַל
 דְּרָךְ צִרוּפֵי הַשְּׁמוֹת וְיַחְדוּדִים וְהֵם עֲצָם
 עוֹלָם הַתְּקוּן מִמֶּה וּבֵן הַחֲדָשׁ עֶשֶׂר
 הַסְּפִירוֹת הַתִּיחָדָם בְּצִנּוּרֵי הַסְּפִירוֹת
 לְאִסְתַּכְלָא אֲנָפִין בְּאֲנָפִין לְמַתַּק הַדִּינִים
 לְכֵן נִקְרָא זֶה הַסְּפָר תְּקוּנִים כִּי מְדַבֵּר
 בְּיַחְדוּדִים תְּקוּן עוֹלָמוֹת לְבָרֵר וּלְלַבֵּן
 הַטּוֹב מִן הַסִּיגִים וְהַפְּסֻלָּת עַל יְדֵי יַחְדוּדֵי
 שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּכֹלִים מְכֹלִים שׁוֹנִים לְפִי
 הַזְּמַן וְהַשְּׁעָה וְהָעוֹלָם אֲשֶׁר הוּא מְדַבֵּר בּוֹ
 הַקְּדוּשׁ הַזֶּה מֶה שֶׁאֵין כֵּן סְפָר הַזֶּהָר שֶׁרַב
 דְּבָרָיו סוֹבֵב עַל עֲצָמוֹת הַמִּדּוֹת בְּדְרָךְ
 חַיִּים וְתוֹכַחוֹת מוּסָר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן
 יַחְדוּדִים זוֹלָת בְּמִקּוֹמוֹת מוּעֲטִים וּבְסְפָרֵי
 אֲדָרָא.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו)

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֶשֶׂר חֻטְאֵיו
 בְּצִדְקָה יִפְרַק וְיִרְבֶּה בְּיָמִים אֱלוֹ בְּצִדְקָה
 וְלִמּוּד זֶהָר וְתְּקוּנִים וְתַהֲלִים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

כט) בְּלִילָה יִלְמֹד זֶהָר כִּי בְּזָכוֹתוֹ
 יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת

אִם זָכָה לְחֻכְמַת אֱמֶת, מְסַגֵּלָת
 הַהַצְלָחָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי אִזּוֹ נֶאֱמַר

מה קאמר. ועל ידי למוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי למוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובזה רמזו רבותינו זכרונם לברכה ושמים בזר"ת תכו, נוטריקון זהר ר'עיא מהימנא ת'קונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי זכרוננו לברכה - ועין עוד בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

לד) בדורנו מי שאינו עוסק בזהר ותקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ

א. בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזה ותקונים וכתבי מרון האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ב. ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכניתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזה ובכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה פרשת עקב ז', י"ט)

ויש ראיה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.
(אור נערב חלק ג' פרק ג')

לא) יעסק בספר התקונים להרשב"י זכרוננו לחיי העולם הבא... וספר הזהר עצמו יעסק בו מדי שבת בשבתו וחדש בחדשו

יעסק בספר התקונים להרשב"י זכרוננו לחיי העולם הבא שהוא פנת להבין על ידו בספר הזהר וספר הזהר עצמו יעסק בו מדי שבת בשבתו וחדש בחדשו והכל לפי מה שהיא אדם אלה שהצעתי הדברים לפניו והמשפיל יבין ויבחר.

(סדר היום, סדר הלמודים במועדי השם)

לב) ויאר את הלילה בתקוני הזהר בעצם השמים לטהר

ועם היותו בחור כארזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר ימינו מפני חסר זמנו כי אמר מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן ובעת פקדת המשמורות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתקוני הזהר בעצם השמים לטהר.

(שאלות ותשובות דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

לג) למוד התקונים מתקן עולם העשייה

הלומד בתקונים מבריח הקלפות ומתקן עולם העשייה.

על כן ראוי ללמד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נגה בסתרי תורה, גם דלא ידע

חֲלִילָה, כִּי אֵין לְשַׁעַר גְּדֹל וְעֶצֶם הַטּוֹבָה
הַנִּצְמָח מִזֶּה וַיִּמְתְּקוּ הַדִּינִים.

(שם אגרת ט"ו)

(לח) לומר בכל יום פמה דפים
תקוני זהר וימתקו הדינים.

וּתְרָאָה לומר בכל יום אם אפשר
קדם התפלה יותר טוב פמה דפים
תקוני זהר, וימתקו הדינים בעזרת
השם.

(שם כ"ז)

(לט) גדל מעלת למוד הזהר
והתקונים

סגלה להנצל מגאווה, להרבות
בלמוד זהר הקדוש, בדוק ומנסה.

(ספרי יראים)

לאהובי בני ידיד נפשי, נפשי
קשורה בנפשו וכו', וכעת באתי במכתב
ששכחתי לדבר עמך קדם נסיעתי
שתתחיל לומר תקוני זהר הקדוש
וכו'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קדש, מהרב
הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

(מ) עיקר לימוד הקבלה – הזהר
והתיקונים

אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה
כלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו
שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוד
הגמרא כמו מן הזהר ותקונים.

(מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ,
ע"ב אות ג)

בענין ללמד קבלה וכתבי האר"י
זכרונו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא

ובאמת, בעת למוד הסודות, ובפרט
ספר הזהר והתקונים מאיר הנפש.

(נתיב מצוותיך קאמארנא, נתיב היחוד, שביל א'
אות ב')

(לה) לשון הזהר מסגל לנשמה אף
דלא ידע מאי קאמר

כבר נודע גדל יקר תפארת וגדל
תהלות ספר היקר והקדוש תקוני זהר
שחבר התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי
זכר צדיק לברכה, אשרי אדם שומע לו
לשקד על דלתותיו יום יום, אשר
חכמים הגידו שאף לשונו הזהב
(הזהר) מסגל מאד לנשמה אף דלא
ידע מאי קאמר.

(הסכמת הרב הקדוש מאפסא תקוני זהר דפוס
מעזבוז)

(לו) ספר התקונים הוא תקון גדול
לנפש

ללמד כל אחד מחברתנו
בהתמדה ספר התקונים, כי הוא תקון
גדול לנפש.

(אגרות שומרי אמונים אגרת השם)

(לז) ללמוד תקוני זהר בכל יום

ואני מצוה לכל אחד מהאברכים
לומר איזה דפים תקוני זהר בכל יום,
המסגל מאד לנפש, ולא להתרשל מזה

תִּרְצֶה לְלַמֵּד בְּלִעְדֵי אֵיזֶהוּ גְדוֹל מִמֶּךָ וְלֹא תִמְצָא זֶה, רַק תִּלְמַד סֵפֶר שְׁעָרֵי אוֹרָה וּגְנַת אֲגוּז [לְהַרְבּ יוֹסֵף גִּיקְטְלִיא], וְעַקֵּר סֵפֶר הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים.

(יֵשֶׁר דְּבָרֵי אֲמַת סִימֵן לֹט)

מא) הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים – נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עִנְן הַצֵּלָה נֶגֶד כָּל רֵעַ

וְהַמְשָׁפִילִים זְבִינוּ, אֵינּוּן מְאֵרֵי קִבְלָה, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (דְּנִיאל יב) וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ. אֵלֵין אֵינּוּן דְּקֵא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהַר דָּא, דְּאֲקֵרֵי סֵפֶר הַזֹּהַר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְּכַנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשִׁבְעַ מְמַלְכוּתָא. וְלִזְמַנִּין אַחַד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה. דְּבַהוּן יִתְקַיִים (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ. וְדָא אוֹרָה דְּסִפְרָא דָּא.

(זֹהַר בְּהַעֲלֵתְךָ קנ"ג)

עֵין שָׁם (זֹהַר פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלֵתְךָ) גְּדַל הַחַיּוּב לְעַסֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר וּבַתְּקוּנִים, וְהֵם נִשְׁמַת הַתּוֹרָה, וּבְזֶה יִזְכֶּה בְּנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא דְּבָרִים עֵתִיקִים וְכוּ'.

(הַדְרַת מֶלֶךְ לַזֹּהַר פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלֵתְךָ שָׁם, דָּף רמ"ז).

בְּנִים מְאֵרֵי קִבְלָה.

(תְּקוּנֵי זֹהַר בְּהַקְדָּמָה דָּף א.)

מב) עַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהַר זֹכִים לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם

בַּעַת עֵיקְבָא דְּמִשְׁיַחַא הַתְּגַבְרוֹת הָרַע וְהַעֲזוֹת וְהַמְדוֹת רְעוֹת בְּהַנְהַגוֹת רְאִשֵׁי עָרֵב רַב, נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגְּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וּבְזֶה הַלְמוּד מְבַעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ וְיִזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְאוֹר עֲלִיוֹן, וְיִזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וְלָזֶה נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַזֶּה.

וְעַקֵּר לְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שְׁתַּשְׁיֵג הָאָרָה וְחַיּוֹת אֱלֻקִּית בְּנִפְשָׁךְ בַּעַת לְמוּדְךָ וּבְכָל הַיּוֹם, וְלֹא שְׁתַּהֲיֶה מִקְבֵּל אוֹ חוֹקֵר וְכוּ'. וְלִפְעָמִים הָאָדָם הוּא בְּקִטְנוֹת הַשֶּׁכֶל, לֹא יִפְטוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכָּלּוּם כִּי זֶה מִיְנוֹת וְכוּ' וְאִז עֵקִימַת שְׁפָתָיו הוּא מַעֲשֶׂה וּמִלְכָּא שְׂכִיב עַל אֲבָנִים וְאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּן.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה דְּבָרִים דָּף ר"ח:)

הִנֵּה מִתְמַיֵּד בְּלְמוּדוֹ מְאֵד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְעֵין יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים וְכוּ', וְקִצַּת הִנֵּה בְּלֵי שְׁעוֹר, וּבְפָרְט בְּסִפְרֵי תַנ"ךְ וְעֵין יַעֲקֹב וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים.

(שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב ז')

מג) לְמוּד הַזֹּהַר, תְּקוּנֵים וְזֹהַר חֲדָשׁ, מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֹאת הַכּוֹכָבִים מִנַּע שְׂרַפַת הַתְּלִמוּד

תְּקִנּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת לְקַבֵּעַ לְמוּד תְּמִידֵי אֲשֶׁר לֹא יִפְסִיק.. הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ וְתְקוּנִים, לְלַמֵּד כָּל אִישׁ מֵהֶם חֲלֻקוֹ זֶה אַחַר זֶה מֵאַחַר תְּפִלַּת הַבֶּקֶר וְעַד עַת תְּפִלַּת מְנַחָה עָרֵב כָּל הַיָּמִים תְּמִיד חוּץ מִשְׁבַּת וְיוֹם טוֹב וְכוּ', וְעוֹד הוֹסִיפּוּ בְּלְמוּד הַתְּמִידֵי שֶׁל הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ וְעוֹד שֵׁשׁ שָׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מִמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוּר וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְשֵׁנַת תַּצ"א הִנֵּה גְזֵרוֹת נוֹרְאוֹת וְכוּ' לְבַעַר סִפְרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהַגְּאוּן ר"י בְּאֶסְאֵן שָׂאֵל לְרַבֵּינוּ מִשֶּׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ (רַמְח"ל) לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֵנָן, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבִאוֹר סוּד כָּל הָעֵנָן, כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקְדָּם וְהַקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה וְתִקּוּן בִּישִׁיבָה שֶׁלוֹ שִׁלְמָדוֹ זֹהַר

(נִפְשׁ חַיִּים מֵעֶרְכַּת הַז' אוֹת הַשֵּׁם)

**מה) גֵּאלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לְמוּד
הַזֶּהָר**

אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּרִיךְ הִיא בּוֹצִינָא
קִדְיָשָׁא דְאָמַר מְלִין אֱלִין, לִיחְדָּא בְּהוֹן
קִדְיָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ. קוּם אֱלִיהוּ
נְבִיאָה לִיקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְיִתְעַרְוּ עִמָּךְ שְׂאָר נְבִיאִי,
וְעֵבִיד לִיהּ קִנָּא בְּהַאי חֲבוּרָא, וְלִכְל
מִשְׁרַיִן דְאֶזְלִין מִתְתַּרְכִּי בְּתוֹ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, לְחֲבַרָּא לֹוּן בְּהַאי
חֲבוּרָא, לְאַשְׁתַּפְּחָא בֵּיהּ נִיחָא וְכוּ'
(תְּקוּנֵי זֶהָר דִּף ל"ג). דִּיק אֹמְרוּ בְּהַאי
חֲבוּרָא, לְהוֹדִיעֵנוּ כִּי דוֹקָא חֲבוּרָא זֶה
סֵפֶר הַתְּקוּנִים מְסֻגָּל לְסֻגְלָה זֶה
לְאַשְׁתַּפְּחָא בֵּיהּ נִיחָא וְלִמְעַבַּד קוּ
שְׂכִינְתֵיהּ, וְאֵז צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קוּ
לָהּ בִּירוּשָׁלַיִם כִּסָּא הַשֵּׁם, כְּמוֹ שְׂפַתּוֹב:
בְּעַת הַהִיא יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַיִם כִּסָּא הַשֵּׁם
וְכוּ', כְּשֶׁתִּתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָה בְּסֻגְלַת חֲבוּרָא
שְׂכַל סוּדוּתֵיהּ בְּנוּיִים עַל מְסֻפֵּר קִטָּן לְתַקְוָה
עוֹלָם הָעֲשִׂיָה.

(מִתּוֹךְ הַקְּדָמַת כִּסָּא מְלָךְ)

בְּהַקְּדָמַת אוֹר הַחֲמָה כְּתַב שְׂכָן אָמַר
רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעַצְמוֹ, שְׂנַעְרִים
קִטְנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם, עַלֵּן שֵׁם.

**מוז) רֵאוּי לְלַמֵּד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים עִם
תִּינוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעֵי, בְּדִי שִׁירָאֲתָם
תִּהְיֶה קוּדְמַת לְחֲכָמָתָם**

לוֹ עַמֵּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה
שְׂהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הָיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק
בֶּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
לְהַגּוֹת בָּהּ, וְהָיָה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוּדְמַת
לְחֲכָמָתוֹ וְיִתְקִים.

(נוֹצֵר חֲסֵד עַל מְסַכַּת אֲבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנֵה כ')

**וְתִקוּנִים וְזֶהָר חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מַעֲלוֹת
הַשַּׁחַר עַד צֹאת הַכּוֹכָבִים וְכוּ'.**

(יָרִים מִשָּׁה, עֲנִינִים נִפְלָאִים מְרַבִּינוּ מִשָּׁה חַיִּים
לוֹצֵאטו)

**מד) אֱלִיהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי
שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׂבִדוֹר הָאֲחֵרוֹן
יִתְפָּרְנְסוֹן מִתּוֹרָתוֹ שֶׁתִּהְיֶה מִתּוֹק
לְנַפְשׁ וּמְרַפָּא לְעַצְמֵי**

אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן
הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה חֲיִילִין נְשָׁמוֹת וְכְמָה
מְלָאכִים וְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ,
וְאָמַר לְרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי:

רַבִּי רַבִּי אֲנָתָה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה
וְתִקִּין בְּאוּרִיזֵיתָא, בְּעַנְפִין דִּילָךְ דְאֵינּוֹן
אֲבָרִין קִדְיָשִׁין, כְּמָה עוֹפִין שְׂרַיִן תַּמּוּ,
דְנִשְׁמַתִּין קִדְיָשִׁין כְּגוֹנָא דְלַעִילָא,
דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שֵׁם ט) וּבְעַנְפוּהִי יְדוּרָן צְפָרִי
שְׂמַיָּא, וְכְמָה בְּנֵי נִשָּׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוֹן
מִהַאי חֲבוּרָא דִילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא
בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה
(וְיִקְרָא כֵה י) וְיִקְרָאֲתָם דְרוֹר בְּאַרְצָךְ וְגוֹמַר.

(תְּקוּנֵי זֶהָר תְּקוּן ו' בְּסוּפוֹ)

וְזֶה אָמַר וְיִקְרָאֲתָם דְרוֹר בְּאַרְצָךְ לְכָל
יוֹשְׁבֵיהּ, וְיִקְרָאֲתָם דִּיקָא, אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ
אוֹתָם בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, וּבְזִכּוּתָא
תִּלְיָא מִיִּלְתָּא, דְעַל יְדֵי זֶה דְרוֹר בְּאַרְצָךְ
לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ. וְעַל זֶה סִיָּם וְקָאֲמַר יוֹבֵל
הִיא, כְּלוֹמַר דְהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׂיֻבֵּל
בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוֹ כֵן לְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ
אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה.

וּמָה שְׂאָמְרוּ בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ בְּמֵאֲמַר
הַלְזָה עַל יְדֵי לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁהוּא
מִסְטָרָא דְבִינָה וְיִהְיוּ טוֹעֲמֵי"ם מְלַמְטָה
מֵאֵילָנָא דְחַיִּי נִפְשֵׁי יְסוּבֵי"ב יִנְחִנִי לְרַמּוֹ
בְּזֶה כִּי בִינָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימְטְרִיא חַיִּי"ם.

ולפי זה יתפרש לרמזו לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) **‘אדם ובהמה תושיע הוי”ה השם, דתבות ‘תושיע הוי”ה השם עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות ‘זה”ר תקוני”ם’ בדקדוק צ”ח.**

(הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

מזל למוד זהר ותקונים או זהר חדש קדם התפלה

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמוד איזה ענין בזהר הקדוש או בתקונים או בזהר חדש.
(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

מזח) ללמוד לפני כל תפלה מאמר אחד מהזהר הקדוש או מהתקונים

ובלקוטי תורה מהרב הקדוש מטשערנוביל זכותו יגן עלינו (בהדרכה ז'), מביא מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו: **ללמד לפני כל תפלה מאמר אחד מהזהר הקדוש או מהתקונים.**

אשר חנון לו אלקים עשר חטאים בצדקה יפרק וירבה בימים אלו בצדקה ולמוד זהר ותקונים ותהלים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

צריך לשוב באמת על חטאות נעורים ולהתענות חמשה שנים רצופים יום אחד בשבוע וכו', ולהיות נעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה תנ"ך, משנה, גמרא, זהר, ראשית חכמה, תקונים, עין יעקב וכו'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה א')

וזהו "יראת השם ראשית דעת", דעת היא לשון התבוננות ובינה לבא, זהו חכמה בלב. ועקר הוא על ידי התורה, כמו שכתוב **בשם הבעל שם טוב שצוה לאנשיו שקדם כל תפלה ילמדו מאמר זהר ותקונים וכו'.**

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה ז')

מט) כל עזרות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמזותיו של ספר התקונים אשר לא יכילם הרעיון

על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכילם הרעיון, כידוע לכל גדלות קדשת התקונים הקדוש, אשר כל עזרות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמזותיו.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן רפ"ה)

ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרוננו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרוננו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזהר הקדוש והתקונים ובכתבי האר"י זכרוננו לברכה, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללמוד הקדוש הזה צריכים קדשה יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואיך אוכל לגשת לקדש קדשים ללמוד. ואמר לו רבינו: **אם אינך עוד קדוש וטהור, צא ולמד למוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר,**

כִּי אֵי אֶפְשֶׁר בְּדוֹר הַזֶּה לְהַשִּׁיג דְּבַר מֶה בְּלַעֲדָה.

(הקדמה לספר צבי לצדיק)

ג) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּתִקּוּנֵי הַבֵּינָה שֶׁנִּמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים

כְּאֲשֶׁר הִתְעוֹרְרָתִי בַחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְרֵאִיתִי שְׁאֲגַרְת אַחַת מוֹנַחַת לְפָנַי, אֲשֶׁר בְּעוֹד חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי לֹא יִכְלַתִּי לְקִרְוֹתוֹ, עַד אֲשֶׁר לְמִדְתֵי תוֹרָתִי בְּסֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהוּא עַד מַחְצִית שָׁעָה שְׁתַּיִם, וְאִז נִזְכַּרְתִּי לְקִרְוֹת הַאֲגָרֶת שֶׁל מַעֲלַת כְּבוֹד תוֹרָתוֹ, וְהִבֵּינְתִּי עַל יְדוֹ מֵאֲמַר הַזֶּהָר הַנִּזְכָּר שֶׁנִּמְתְּקוּ כָּל דִּינִים וְכוּ'.

(ספר עבודת ישראל להמגיד הקדוש מקאזניץ זכרונו לחיי העולם הבא, לקוטים בסופן)

אֵין אָדָם יָכוֹל לְבוֹא אֶל קֶצֶת הַשְּׂגַת גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מִכָּל לְמוֹדָנוֹ כְּמוֹ מִלְמוּדֵי חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, בְּיַחּוּד מִלְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, חֲכָמַת אָדָם תֹּאִיר פְּנָיו מִרְבוּי הַעוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים לְאֵין קֶץ וְסוֹף וְתַכְלִית.

(יסוד ושךש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

גא) גְּדֻלַּת מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵים בְּחֲדָשׁ אֱלוֹל, שֶׁמִּזְכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה

אֲנִשִּׁי מַעֲשֵׂה נְהִיגֵי לּוֹמַר בְּכָל יוֹם מֵאוֹתָם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁמֵּרֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל עַד אַחַר יוֹם כְּפוּרִים אֵיזָה דְּפִים מִסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ תִּקּוּנֵי הַזֶּהָר, וּמְכַוְּנִים לְגַמֹּר כָּל הַסֵּפֶר עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. וְעַיִן בְּסֵפֶרִים שֶׁהִלְהִיבוּ מֵאִד עַל לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם אֱלוֹל. וְאֵף שְׁאֵינּוּ מִבֵּין,

מִכָּל מְקוֹם הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים מְסַגֵּל מֵאִד לְנִשְׁמָה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)

כְּבָר נְהִיגוּ גַם כֵּן חֲסִידִים וְאֲנִשִּׁי מַעֲשֵׂה בְּכָל יוֹם מֵאוֹתָן מ' יָמִים שֶׁמֵּעַרְב רֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל עַד יוֹם הַכְּפוּרִים, בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תִּקּוּנֵי הַזֶּהָר, כִּי לְמוֹד בְּיָמִים הַקְּדוֹשִׁים אֱלוֹ מִטְהַר הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקִרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

בְּשֵׁם הַרְבֵּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: אֲשֶׁרִי לְמִי שֶׁיִּשְׁלִים סֵפֶר תִּקּוּנֵים בְּיָמֵים הַלָּלוּ.

(מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט')

כְּמָה אַרְכָּ"ן הוּא זֶה, מִרְפָּא וְאַרוּכָה לְמוֹד הַזֶּהָר, כְּאֲשֶׁר הַעֵד הַעֵיד בְּנוֹ עֲדוּת נְאֻמָּנָה, הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ הָאֵר"י זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ, וְיִהִי עֲדִי"ו אֶמוּנָה, שֶׁכָּל הַרְגִיל בְּלְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אֵף עַל פִּי שְׁאֵין לוֹ חֵלֶק בְּבִינָה, מִזְכֵּךְ אֶת נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה כְּבִן אוֹר בְּאִי"ם לְבִינָה, וּבְכַרְט בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים הֵינּוּ דְּאֶהֱנִיא לִיה, תַּעֲלֵה בְּאִיתְנֵ"ה שְׁקִי"ד לִי"ה, וְתִקְנַת הַקְּדָמוּנִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים מֵרֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל עַד יוֹם הַכְּפוּרִים לְבַרֵּר אֶכָּל מִתוֹךְ פְּסֻלַּת שְׁדָרְךָ הַתִּינוּק לְפָר"ר, בְּלְמוּד זֶה בֵּא עֲדִי בְּרוּרִי"ן בְּפָרֶק זֶה בּוֹרֵר. וְקִיְמוּ וְקִבְלוּ הִיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זָרְעָם, בְּנִדְבוּת הַלֵּב הַמְתַּנַּדְּבִים בְּעַם, וְעֲלֵיהֶם קְבַעֲנוּם חוּבָה, לְלַמֵּד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ אִז יִרְדּוּ לְשַׁעוּרִי"ן שְׁעוּרָא זוּטָא וְשַׁעוּרָא רַבָּה.

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו יגו עלינו)

(נב) מהנגון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בשמות אחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

פעם אחת היה מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, קכ"ז)

(נג) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתי הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלול הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר לקוטי הלכות למוריני הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

(נד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

יעין בסוף הקדמת בעל פסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמוד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתבת נח היא אמא עלאה חלון דיילי הוא עמודא דאמצעיתא דביה אור יתירה אור וכתב בבאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' פי' ידוע.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

(נה) בחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת - ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד פי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לסכות תרבה בלמוד התהלים והזהר.

ובחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וסכה ולולב עם כל הפוסקים השיכים להם, ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לסכות תרבה בלמוד התהלים והזהר וכיוצא ובעזרת

הַקְּבֵלָה יוֹתֵר מִכֹּל שְׁאֵר חֻלְקֵי הַתּוֹרָה

כִּי הִנֵּה עֵקֶר קִדְשָׁת וְגִדְל מַעֲלוֹת
לְמוֹד הַקְּבֵלָה הוּא לְדַבֵּר לְמַעַלָּה וְלֹא
לְמַטָּה וְכֹדֵי לְתַקֵּן וּלְעוֹרֵר בְּאוֹרוֹתֵיהֶם
לְמַעַלָּה. וְעַיִן בְּהַקְדַּמַּת זֶהָר בְּרֵאשִׁית ב' עמוד א'
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. שְׁתִּיקָא דִּילִי
בְּנָא מִקְדָּשָׁא כו' עַיִן שָׁם. וְכֵן בְּהַקְדַּמַּת
תְּקוּנִים ג' סוּף עֲמוּד ב' וְנִעְנָה מִלְּאָךְ מִגּוֹ
אִשָּׁא מִשְׁמִיָּא וְאָמַר, הֵן הֵן מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה,
וְהוּוּ מִתְקַבְּצִין מִלְּאָכֵי הַשְּׂרֵת כו'.

וְהוּא כִּי עַל יְדֵי דְרִשְׁתָּ הַרְשָׁבִי
בְּעֵינֵינוּ הִלְלוּ נַעֲשׂוּ וְנִבְנוּ אוֹתָן
הַעֲנִינֵינוּ לְמַעַלָּה. וְזֶהוּ כֹל עֵקֶר תְּקוּן
לְמוֹד הַקְּבֵלָה יוֹתֵר מִכֹּל שְׁאֵר חֻלְקֵי
הַתּוֹרָה. כִּי שְׁאֵר כֹּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הֵרִי
מִלְבָּשׁ בְּנוֹשְׂאֵי הַעֲנִינֵים אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה,
מֵה שְׂאִין כֵּן לְמוֹד הַקְּבֵלָה וּבִכְרִיט דְּבִרֵי
הָאָר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הֵם בְּנוֹיִים עַל
הָאֲדָרוֹת וְסִפְרָא דְצִנִּיעוּתָא וְעִמְקֵי סִתְרֵי
הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ. הוּוּ כֹל נוֹשְׂאֵי הַעֲנִינֵים רַק
בְּאַצִּילוֹת וּבְעוֹלָמוֹת דְּאוֹר אֵין סוּף.

ס) חֲכָמַת הַקְּבֵלָה נִקְרָא בְּשֵׁם
נִסְתָּר, מִשּׁוּם שְׁמוֹדְבֵר מַעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, שְׂאִין
הַשְּׂגָה וְתַפְיֶסָה בְּזֶה לְשׁוּם בְּרִיָּה
וְהוּא נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִהַכֹּל.

וְלִכְךָ נִקְרָא חֲכָמַת הַקְּבֵלָה בְּשֵׁם
נִסְתָּר, מִשּׁוּם שְׁכָל נוֹשְׂאֵי הַעֲנִינֵים
שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים בָּהֶם הוּא מַעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים אֲשֶׁר לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, אֲשֶׁר
אֵין הַשְּׂגָה וְתַפְיֶסָה בְּזֶה לְשׁוּם בְּרִיָּה
וְהֵרִי הוּא נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִהַכֹּל. מֵה שְׂאִין
כֵּן כֹּל חֻלְקֵי הַנְּגִלָּה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כֹּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(עֲבוּדַת הַקְּדָשׁ חֻלְקֵי הַתְּכֵלִית פֶּרֶק ע')

נו) בְּחֲדָשׁ אֶלּוּל יַד הַכֹּל מִשְׁמֶשֶׁת בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים

וְלֵהִיּוֹת סִפְרֵי הַתְּקוּנִים בְּחֲדָשׁ אֶלּוּל
יַד הַכֹּל מִשְׁמֶשֶׁת בּוּ.

(כִּסָּא מְלָךְ בְּהַקְדַּמָּה)

נז) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סִפְרֵי הַתְּקוּנִים
בְּיָמִים אֶלּוּ מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב עַד
יוֹם הַכַּפּוּרִים – וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם
מִתְחִילִים בְּאֻמִּירַת הַתְּקוּנִים
מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב.

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה
מִתְחִילִים לְלַמֵּד סִדְרֵי תְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ
מִחֻמְשַׁת עֶשֶׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. כִּי
מַעֲלַת אֻמִּירַת תְּקוּנֵי זֶהָר בְּחֲדָשׁ אֶלּוּל
מִבְּאֵר בְּהַקְדַּמַּת כִּסָּא מְלָךְ שְׁמַטְהָר הַגּוֹף
וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקִרְבֵי קֶץ הַגְּאֻלָּה.

וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים סִימָן ל"ו
סִימָן ב' אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סִפְרֵי
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֶלּוּ וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם
מִתְחִילִים בְּאֻמִּירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה
עֶשֶׂר בְּאָב בְּאָב.

נח) וְכֵן נִהַג הָאֲדָמוּ"ר מִסְקוּוִירָא
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה.

(נִטְעֵי גְבִרְיָאֵל בֵּין הַמְצָרִים פֶּרֶק מ"ט סִימָן י"ג)

נט) עַל יְדֵי הַרְשַׁת הַרְשָׁבִי בְּעֵינֵינוּ
הִלְלוּ נַעֲשׂוּ וְנִבְנוּ אוֹתָן הַעֲנִינֵים
לְמַעַלָּה, וְזֶהוּ כֹל עֵקֶר תְּקוּן לְמוֹד

הרי הוו כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל.

ועין בזה בנפש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בנפש החיים שם שער ב' פרק ה' בהגהה ב'. כי כל התורה כלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתיחס בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השיך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפךש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה.

ועוד, כי לפי דבריו הרי שיך גם כן לקרא לכל תורה שבעל פה כלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל עניניהם רק ברמז בתורה שבכתב. אך העקר הוא כמו שכתבתי כי משום שנושאי כל הענינים הללו הם נעלמים מעיני כל חי, לכן נקרא בשם נסתר.

(שערי הלשם חלק ב - סימן י"ד - משנת חכמת האמת)

סא) כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים - סוד למוד חכמת הקבלה מחכימת פתי - מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו.

עוד פרוש הפסוק, מה שכתוב "דע את אלהי אביך", בענין אחדותו יתברך ודיעת שמוותיו וסוד האצילות. אמר דע, כמו שאמר הפסוק (תהלים צ"א, י"ד), **אשגבהו כי ידע שמי, הוא סוד למוד חכמת הקבלה [אשר] מחכימת פתי, ומי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו, כי אז יבין וישפיל סוד אחדותו ברוך הוא וסוד השגחתו ועניני התארים הנזכרים בתורה הנעלמים**

מחכמי הפילוסופים, אשרי עין ראתה כל אלה. ויען כי הרבה בני אדם פורשים מזו החכמה, וכל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים, על כן אעתיק דברי החכמים חכמי האמת מה שכתבו על ענין הזה.

(של"ה הקדוש - בעשרה מאמרות - המאמר הראשון י')

סב) למוד חכמת האמת פועל שיבנה בית המקדש

והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו - כאלו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעל במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאלו נחרב בימיהם. כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאס ברע ולבחר בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא, אנו הגרמא בנזקין, שהסטרוא אחרת מתגברת, חס וחלילה, בפרט למוד חכמת האמת, הוא למוד הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, בפה מלא. **דביה יפקון ישראל מגלותא, בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.**

(ספר דרך עץ חיים)

סג) מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, ופלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הפריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודהאי לא ישיג ארחות חיים אלא

סה) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

סו) ספר תקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותה בחדש אלול

ובכו, יהי רצון מלפניך, שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו. (הקדמת ספר כסא מלך על התקונים)

סז) התקונים – סגלתן למתק הדינין

תקוני זהר. נראה לי שנקרא ספר התקונים, כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות, והם נקראים בלשון הקדש הזה תקונים, כמו שאמר (בתקוין א') [בהקדמת התקונים] אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרין לון עשר ספירן.

והנה הספירות הם היו נקדות וכו', ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים, והם עצם עולם התקון ממ"ה וב"ן החדש על ידי התניחדם בצנורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינין. לכן נקרא זה הספר תקונים, כי

על ידי למוד הזהר וכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד.

ובדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרון האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

סד) אי אפשר להמשיך השכינה בידו הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרון הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות
מששת ימי בראשית, ואז פשג לבנינו.

ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר
התקונים בחדש אלול ועשרת ימי
תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון
שאז נתנו הלווחות שניות למשה רבינו
עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן
הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן
עלינו, סימן ח' דף נ"א.)

ע) הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן מעורר ללמד תקוני זהר

הנני רושם לך, תלמידי המבהק הרב
הגאון הקדוש מורינו יעקב יוסף הכהן נרו
יאיר, בקצרה על ניר קטן בכינון בכדי
שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי
ורבי וכו' [הבעל שם טוב], תקונים
ילמד בכל השנה בכל יום.

(כתר שם טוב)

עא) התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו

הנעור בליה, הינו שהוא נעור
ועוסק רק בלבושי התורה בחלק
הנגלה הנקרא ליל"ה פיזוע, ואינו חפץ
מאור התורה, כי או"ר גימטריא ר"ז, הינו
ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת
תורת השם שנקרא יו"ם, הרי זה דומה
כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחייב
בנפשו. מה שאין כן אם חפץ גם תורת
הנסתר, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על
זה נאמר "כי אם בתורת השם חפצו",
וכמו שפירש האלשיך הקדוש, וכאלו
השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס
חלק מן האחדות כאלו תופס כלו וכו'.

מדבר ביחודים תקון עולמות, לברר
וללבן הטיב מן הסגים והפסלת על ידי
יחודי שמות הקדושים בכלים מפלים
שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא
מדבר בו הקדוש הזה. מה שאין כן ספר
זהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות
בדרך חיים ותוכחות מוסר, ואינו מדבר
מן יחודים זולת במקומות מועטים
ובספרי אדרא וספרא דצניעותא.

(הרב רבינו צבי הירש זידיטשוב בריש ספר
התקונים שלו)

סח) תקוני הנפש והגוף

וזאת לפנים בישראל, רב בעלי"ם
מכבש"י א-ל באחד באלול ראש השנה
למאש"ר באימ"ה רצון קונם, האלילים
מתאשרים בפני אשמים, כי אתיא למודי"ן
מדי שנה ושנה, ב"א על"י מקרא, ב"א
על"י משנה, ה"ן סדר למשנה בספר
תקונים קנ"ה וצו"ף, תקוני הנפש
ותקוני הגוף, לשם גרוסי"ן גומרים
הללו מטרה"ן והללו אושר"ם כל באיה
ל"ו ישובנו.

(מתוך הקדמת המגיה לתקוני זהר דפוס
בילוגראדו)

סט) סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע'
פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם
תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור,
ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז
שגנזו הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל
ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל
מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי
זה יברך אותו השם יתברך שיהיה

(כַּתְּנַת פְּסִים פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים)

עב) גְּדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזְהָר

וְזֶהוּ שְׁאֲמְרוּ בַתְּקוּנִים (תְּקוּן ל' נְתִיב תַּנְיָנָא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: קוֹמוּ וְאֲתַעְרוּ לַגְּבִי שְׁכִינְתָא, דְּאִית לְכוֹן לְבָא בְּלֹא סְכְּלִתְנוּ לְמַנְדַּע בָּהּ, וְאִיהוּ בִּינִיכוּ.

[תַּרְגוּם וּבִיאור הַזְהָר]: קוֹמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ בְּשִׁבִיל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִרִי יֵשׁ לָכֶם לֵב רִיקוֹן בְּלִי בִינָה לְדַעַת וְלַהֲשִׁיג אוֹתָהּ, אֲף עַל פִּי שֶׁהִיא בְּתוֹכְכֶם.

וְרָזָא דְּמַלְהָ קוּל אוֹמַר קְרָא (יִשְׁעִיָּה מ ו), כְּגוֹן קְרָא נָא הִישׁ עוֹנָף וְאֵל מִי מְקַדוּשִׁים תַּפְּנָה (אִיּוֹב ח א), וְהִיא אֲמַרְתָּ מָה אֲקַרָא, כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, כְּלָא אִינוּן כְּבַעֲיָרוּ דְּאֲכַלְיָו חֲצִיר, וְכָל חֲסָדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה (שׁם), כָּל חֲסֵד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִיָּהוּ עַבְדִּין.

[תַּרְגוּם וּבִיאור הַזְהָר]: וְסוּד הַדְּבָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ) 'קוּל אוֹמַר קְרָא', שֶׁקוּל דּוֹפֵק בְּלִבּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְקִרְוֹת וְלַהֲתַפְּלַל לְהַרְמַת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּלֻלוֹת נְשָׁמוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמִבִּיא רְאִיָּה מִהַכְּתוּב 'קְרָא נָא הִישׁ עוֹנָף', שֶׁקְרִיאָה פְּרוּשׁוֹ תַּפְּלָה, אֲבָל הַשְּׁכִינָה אוֹמַרְתָּ מָה אֲקַרָא' (כְּלוֹמַר אֵין בָּהּ כַּח לְהַרִים אֶת עַצְמִי מִעַפְרָה, בְּשִׁבִיל שֶׁכָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, כָּלֵם הֵמָּה כְּבִהְמוֹת אוֹכְלֵי עֵשֶׂב וְחֲצִיר, כְּלוֹמַר שֶׁעוֹשִׂים הַמְצוּוֹת בְּלִי דַעַת כְּמוֹ בְּהֵמוֹת, 'וְכָל חֲסָדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה', כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעוֹשִׂים, לְעַצְמָם הֵם עוֹשִׂים, כְּלוֹמַר שֶׁאֵין כּוֹנְתָם בְּמַצְוֹת שֶׁעוֹשִׂים, שֶׁתַּהֲיִינָה בְּכַדִּי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם אֲלָא רַק לְתוֹעֲלַת עַצְמָם הֵם עוֹשִׂים הַמְצוּוֹת.

וְאִפְּלוּ כָּל אִינוּן דְּמַשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, כָּל חֲסֵד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִיָּהוּ עַבְדִּין.

[תַּרְגוּם וּבִיאור הַזְהָר]: וְאִפְּלוּ הַטּוֹבִים שְׁבָהֶם, שֶׁמְסַרוּ זְמַנָּם עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה, לֹא עָשׂוּ זֶה, אֲלָא לְתוֹעֲלַת גּוֹפָם עַצְמָם, בְּלִי כּוֹנָה הַרְצוּיָה, בְּכַדִּי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם.

בְּהֵוָה זְמַנָּא [וְכוֹי'] רוּחַ הוֹלֵף וְלֹא יָשׁוּב, לְעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמַשִּׁיחַ.

[תַּרְגוּם וּבִיאור הַזְהָר]: בְּעַת הַהִיא נֹאמַר עַל הַדּוֹר, רוּחַ הוֹלֵף וְלֹא יָשׁוּב, לְהַעוֹלָם, דְּהֵינּוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, הַצְּרִיף לְגֵאל אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוּתֵיהֶם עַד לְגֵאלָהּ הַשְּׁלֵמָה לְקִיָּם הַכְּתוּב, כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת הַשֵּׁם וְגוֹ' הַרוּחַ הַזֶּה נִסְתַּלַּק לוֹ וְהִלָּף, וְאִינוּ מְאִיר בְּעוֹלָם.

וְי לֹון מְאֵן דְּגַרְמִין דִּזְיִל לִיָּה מִן עַלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעַלְמָא, דְּאֵלִין אִינוּן דְּעַבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יַבְשָׁה, וְלֹא בְּעֵאן לְאֲשַׁתְּדָּלָא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָהּ.

[תַּרְגוּם וּבִיאור הַזְהָר]: אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם אֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים שְׂרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יִסְתַּלַּק וְיִלָּף לוֹ מִהַעוֹלָם וְלֹא יוּכַל לָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁהֵמָּה הֵם הַעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה לִיבְשָׁה, כְּלוֹמַר, בְּלִי מַשְׁהוֹ לְחִלּוּחִית שֶׁל שֶׁכַּל וְדַעַת, כִּי מְצַטְמָצְמִים רַק בְּחֵלֶק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאִינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וְלַהֲבִין בְּחֲכָמַת הַקַּבְּלָהּ, לִידַע וְלַהֲשַׁכֵּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי מַצּוּהָ.

וְי לֹון דְּגַרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהֵרָג וְאֲבָדוֹן בְּעַלְמָא.

(אגרא דכלה למוריננו הרב צבי אלימלך מדינב
הפטרות פרשת תבוא)

עה) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר

רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, ידע כל דברי ה"עץ חיים" ו"פרי עץ החיים" וכל פתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזהר והעקר מהתקונים. והמובן מדבריו היה שזה היה בימי נעוריו. **והפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה, אפלו שלא בימי אלול.**

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עו) בספר התקונים פלולים כל החכמות שבְּעוֹלָם וכו'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עז) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלגת גדולות סודות נוראות תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבד. ועל ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכילם העיון, כידוע לכל גדלת קדשת התקונים הקדוש, אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש

[תרגום וביאור הזהר]: אוי להם,

שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס ובזה והריגות והשמדות בעולם.

(הקדמת ה"סלם" אות ע')

עג) או"ר בגימטריא ר"ז

עקר הגאלה הוא מרזי דאורייתא, כי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא פ"ן שגימטריה סו"ד מיסו"ד. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על פ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבעתים, אך השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירום.

(אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאזניץ
זכותו יגן עלינו - תקוני ל"ו - דף ע"ז:)

עד) או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

'קומי אורי כי בא אורך' (ישעיה ס א), **או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, כי בא אור"ך, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאלה להתגלות בסוד מלכותו כנודע.**

ומִזָּה יְכוּלִין לְהִבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבֵהוֹת עִמְקוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַפְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ, מֵה גְדֻלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְדַבֵּר מִזָּה כֻּלָּל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

כִּי אֵף עַל פִּי שְׁעֵדִין אֵין אָנוּ יוֹדְעִין וּמְבִינִים כֻּלָּל סִתְרֵי הַתּוֹרָה שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּזִהַר וְתְקוּנִים, אֵף עַל פִּי כֵן הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כְּבָר עָשָׂה וְהִכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים עַל יְדֵי דַרְכֵי תּוֹרַתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁגָלָה, שְׁעַל יָד זֶה מִי שְׁרוּצָה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, יוּכַל לְבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת אֵלְקוֹת, עַל יְדֵי הַדַּרְכִּים וְהַכָּלִים וְהַתְּקוּנִים שְׁגָלָה.

וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכִינּוּ לְכַתְּבֵי הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁהוֹסִיף לְגַלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכוּ', וְכֵן בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינּוּ לָמָּה שֶׁזְּכִינּוּ עַל יְדֵי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מֵימוֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁו.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

פ) אֵת סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהָר תְּמִיד

רְאֵה בְּהַקְדַּמַּת מוֹרִינוּ הַרַב חַיִּים וַיִּטְאַל לְשַׁעַר הַהַקְדַּמוֹת, וְזֶה תִּכְן דְּבַרְיוֹ: וְלֹא מִבְּעֵיז בְּחֻלְק הַנְּגָלָה שְׁבַזְהַר, שְׁבוּ בְּוִדָּאֵי יוּכַל כָּל אָדָם לְעַסֵּק, כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּשֵׁאֵר מִדְּרָשֵׁי חֻכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה, אֵלֶּא אֶפְלוּ בְּחֻלְק סִתְרֵי הַתּוֹרָה שְׁבַזְהַר יוּכַל כָּל אָדָם לְעַסֵּק בּוֹ אֶפְלוּ בְּעֵיוֹן, כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּנִגְלוֹת הַתּוֹרָה

עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרֵא יְכוּלִין גַּם כֵּן לְעַשׂוֹת סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כְּנִזְכָּר לְעִיל.

וּמִזָּה יְכוּלִין לְהִבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבֵהוֹת עִמְקוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַפְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ, מֵה גְדֻלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְדַבֵּר מִזָּה כֻּלָּל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

עח) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְכוּ'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עט) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבַאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁישׁ שֵׁם

שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד שֶׁדַּבֵּר בְּהַפְלָגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבַאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הָעֵיוֹן, כִּיְדוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבַאֵר סוּדוֹתֵינוּ וְרַמְיזוֹתֵינוּ וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שְׁנִכְלָל בּוֹ כְּנִזְכָּר לְעִיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרֵא יְכוּלִין גַּם כֵּן לְעַשׂוֹת סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כְּנִזְכָּר לְעִיל.

(רבי ישראל דוב מוילעדניק,
שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה
מאמר ב)

**ו. הלמוד בזהר הוא תקון גדול לבעל
תשובה.**

(שבחי האר"י זכרונו לברכה)

**ז. הלמוד בזהר הוא תקון גדול
לנשמה.**

(מורה באצבע אות מד)

**ח. למוד הזהר מביא לטהרת וקדשת
הנפש.**

(פלא יועץ ערך זהר)

ט. ולזכות הנשמה.

(הגהות מורינו הרב רבי צבי אלימלך אות ט)

**י. למוד בזהר הקדוש מסיר טמטום
הלב.**

(מאה שערים לבעל התניא)

יא. בלמוד הזהר בונה עולמות.

(פסא מלך על תקוני הזהר תקון מג אות ס)

**יב. הלומד בספר זהר הקדוש פעולם
הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה.**

(זהר פרשת וישב דף קפ"ה. בכללות,
ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו)

**יג. למוד סתרי התורה הוא סיוע רב
להבנת נגלות התורה.**

(רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

**יד. הלמוד בזהר מביא את האדם
לאהבת הבורא.**

(הרמ"ז בהגהותיו לספר הכונות)

**טו. הלמוד בזהר מביא את האדם
לאמונה.**

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

**טז. למוד הזהר הקדוש מציל את
האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות.**

בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות
התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאות
בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל
ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר
תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש
אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם
ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו
כל תכלית למוד וגרסת הזהר הקדוש
אף ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא
ולזכות ליראת השם.

* * *

**שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה
בלמוד ספר הזהר.**

תשובה: סגלות רבות מצינו
בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן
נעלה בקצור לדגמא שמונה עשר
מהם:

**א. על ידי למוד בספר הזהר זכות
רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו.**

(זכירה לחיים דף יד עמוד ד')

**ב. ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי
בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.**

(ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

**ג. ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת
שמים.**

(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

ד. העסק בספר הזהר סגלה להשגה.

(האר"י זכרונו לברכה בשער רוח הקדש דף
יא:)

**ה. העסק בזהר הקדוש בתדירות
סגלה להביא את האדם להתקשרות
לאין סוף ברוך הוא.**

(שם שַׁעַר וְאוֹת עג)

יז. מביא רפואה לכאב שנים.

(מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין
נדפס בספר אמת ויצב חלק ד' עמוד ל)

יח. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ.

(אמרי פנחס שַׁעַר ט אות ג)

פא. למד כל הלילה זהר, תקוני זהר ותהלים, במים הקפואים, אפילו בעת שהיה חולה

רבינו הקדוש מורינו הרב צבי אלימלך מזידיטשוב זכותו יגן עלינו, אפילו בעת שהיה חולה וצריך לרפואה גדולה תבר גזיזא דברדא, וירד וטבל בנהר הקפוא תחת הקרח הנורא, ולמד שם כל הלילה הזהר הקדוש ותקוני הזהר ותהלים בתוך המים הקפוא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עין שם מעשה באריכות)

פב. אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בספרי המקבלים

והרגיל בספר הזהר והתקונים וספרי המקבלים, בעיניו יראה ולבבו בין גדל מעלת חכמה זו, וימסור נפשו עליה, ולפנים צערא אגרא.

אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בספרי המקבלים המפרשים פונת התפלות וברכות ומצוות.

כי אז בשעת מעשה יתלהב לבו בזכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמוק עמוק וגבוה מעל גבוה. אשרי ללוד אשה הבונה בשמים עליותיו ולא

יהא עובד בתפלתו לקבל פרס, רק יכונן לתקן הדברים ששרשן לדעת קדושים, אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם, ולבו למו אב יצעק, שמעשה ידינו יכונו עלינו.

(חיים שאל, מערכת גדולים, ערך סוד)

פג. פי מה יגן עלינו מן המקטרגים, אם לא קריאתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמקה

והגאון רבי צמח זכרוננו לחיי העולם הבא (מבוא בסוף ההקדמה לעץ חיים) כותב וזה לשונו: "פי מה יגן עלינו מן המקטרגים, אם לא קריאתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמקה, ומכל שכן בדור הזה, ומכל שכן ספר התקונים, אשר מובא מהאר"י הקדוש שנעשה לתקון עולם עשיה", עד כאן.

פד. בכל לילה קדם השנה ממש, תלמד מאמר אחד מתקוני זהר

ובמכתב מהבעל שם טוב להרב הקדוש רבי דוד מניקולייאב זכותו יגן עלינו כתוב, וזה לשונו: "אבל איעצך ויהי אלקים אתך, בכל לילה קדם השנה ממש, תלמד מאמר אחד מתקוני זהר וכו'".

ועוד רבים אשר מפליגים בגדל למוד וקריאת הזהר הקדוש והתקונים בעקבתא דמשיחא דא, כמה תועלת יש בה לנפש להאירה, לתקנה ולזככה, ובזהר דא יפקון ביה מגלותא "ברחמי".

פה. פשלוומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבר על כל הזהר ועל תקוני זהר והזהר חדש – זה מחדיר באדם

**הרבה יראת שמים בנעם ובזיו
מיחד, כנראה בחוש**

ואף אלו שאינם בעלי סדר כל כך, בכל זאת צריכים לקבע ללמוד מדי יום לפחות דף אחד של זהר, כגון לפני קריאת שמע שעל המטה, או בזמן מסים אחר. ובאופן כזה, כשלוומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבר על כל הזהר ועל תקוני זהר והזהר חדש, ויש הרבה ענינים שמבינים בהם מעט, ובפרט בדברי אגדה שבהם, המאירים את היהדות. ואחר כך, כשלוומדים פעם שניה, זוכים להבין מעט יותר. וזה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנעם ובזיו מיחד, כנראה בחוש.

פז) דע, שעל ידי למוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה

ועוד אומר רבינו הקדוש (שם אות ק"ח): "ודע, שעל ידי למוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה", עד כאן לשונו. הרי לנו סגלה בדוקה להגיע לצמאון לדבר השם. (ונכתב בספר להגאון רבי יעקב מאיר שכטער)

פז) לגמר בכל שנה כל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"י זכרונו לברכה

ופעם אחד חשב רבינו זכרונו לברכה מה שהאדם צריך ללמוד בכל יום עד שאין היום מספיק, דהינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש,

וכל ספרי קבלה מהאר"י זכרונו לברכה. גם צריכין ללמוד איזה שעור ביום בקצת עיון, ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחנונות ובקשות הרבה הרבה.

ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמוד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומנסים.

גם לא היה מצוה לחזר תכף על למודו, רק רצונו תמיד היה ללמוד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמר אותו כלו. וכן פעם אחר פעם.

גם אמר לבל יהיה נבהל מצוה שהזהיר שצריכין ללמוד כל כך בכל יום... 'ולא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין להבטל ממנה' (אבות ב טז).

(ספר שיחות הר"ן מברסלב אות עו)

פח) התקוני זהר מטרה הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו

ובסוף הקדמת הכסא מלך לתקוני זהר: "כי הוא [התקוני זהר] מטרה הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו". ושם בסוף תקונו ו': "כי הלומד גירסא בעלמא... יש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטרה נשמתו". ובסדור האר"י זכרונו לברכה לרבי יעקב קאפיל בסדר פונת הלמוד:

עֲמָקֵי סוּדוֹת אִמְרָתוֹ, כִּי בְּלִמּוּד סֵפֶר זֶה
בְּחֲדָשׁ אֱלוּל וּבַעֲשָׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה,
סִגְלָתוֹ לְקָרֵב גְּאֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקֶץ
יִשׁוּעָתוֹ, וּמְהֵרָה יִגְלֶה עֲלֵינוּ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
וּמְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם יָרִים נְסוּ וְדַגְלוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹן הַרְבֵּה בְּהַקְדַּמְתּוֹ: אֶקְדִּים
טַעַם לְשִׁבְחַ לְמָה קָרָא הַרְשָׁב"י זְכוּרוֹנוֹ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא לְחַבּוּר זֶה תְּקוּנִים,
בְּשִׁלְמָא לְסֵפֶר הַזֶּהָר מְצִינוּ טַעְמוֹ מִפְּרֵשׁ
בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרֵשֶׁת נְשָׂא, שְׂאֵמֵר רַעֲיָא
מְהִימְנָא לְהַרְשָׁב"י הַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר מִן זִוְהָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה
תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבִגִּין
דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא
דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן
בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

(פְּדָה אֶת אֲבָרְהָם חֶלֶק שְׁנֵי לְהַגְאוֹן הַצַּדִּיק הַרְבֵּה
אֲבָרְהָם י. מוֹנֶסָה ס"ט (סֵפֶר דֵּי טְהוֹר) שְׁנַת
תַּשַּׁס"ב)

* * *

תִּיקוּן לְגְּאוּלָּה הָאֲמִיתִית
מְטַעַם הָרַבָּנִים הַגְּאוּנִים
מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא
בְּשְׁנַת תַּרַפ"א לַפ"ק

(צא) יְלַמְדוּ הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶלְךָ
פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְךָ לְךָ שְׁלֵמָה

הָרִי כִּי לְמוּד הַזֶּהָר הוּא מְעוֹרֵר
הַרְחֻמִּים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְיִתְגַּלֶּה
וְיִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח,
וְהַלּוּמָד בּוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִסְבַּל צַעַר חֲבָלֵי
מְשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל כֵּן אֲנַחְנוּ חַכְמֵי וְרַבְּנֵי עִיר

"יְלַמְד בְּסֵפֶרִי קְבֻלָּה... וְאַךְ אִם אֵינוֹ
מִבִּין בְּהֵם יֵאמֹר דְּבָרֵי הַזֶּהָר וְתְּקוּנִים
כִּי הֵם מְסַגְּלִים לְטַהַר הַנְּשָׂמָה". וְרָאָה
גַּם נֶפֶשׁ חַיִּים מְרַבֵּינוּ חַיִּים פְּאֵלְאָגִי
מַעֲרַכַת זֶהָר הַקְדוּשׁ.

(פֹּט) לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר
וְהַתְּקוּנִים בְּשִׁקִּידָה, שֶׁהוּא מְטַהֵר
הַנְּפֶשׁ וּמְזַכֵּכָה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֲלָמָא
מִן הַשְּׁפֵתִים סִגְלָה וְתִיקוּן הַנְּפֶשׁ
מְאֹד וּבְפִרְט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם
תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ מִמֶּשׁ

וְכֵן מְבִיא הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ מְקַמְאֲרָנָא
בְּ"נִתִּיב מְצוּוֹתֶיךָ" שְׁבִיל הַתּוֹרָה א' (אוֹת
ל"א): "וְכַךְ נָתַן מֶרֶן הָאָר"י תִּיקוּן לְבַעַל
תְּשׁוּבָה שֶׁיֵּאמֹר חֲמֻשָּׁה דְּפִין זֶהָר אוֹ
תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם", וּבְהַקְדַּמְתּוֹ לַעֲצֵי עֲדוּן:
"לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
בְּשִׁקִּידָה... שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנְּפֶשׁ וּמְזַכֵּכָה
אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֲלָמָא מִן הַשְּׁפֵתִים
סִגְלָה וְתִיקוּן הַנְּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפִרְט סֵפֶר
הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

וּבְהַקְדַּמְתּוֹ לַעֲצֵי עֲדוּן: "לְלַמֵּד
בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׁקִּידָה...
שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנְּפֶשׁ וּמְזַכֵּכָה אֶפְלוֹ
אֲמִירָה בְּעֲלָמָא מִן הַשְּׁפֵתִים סִגְלָה
וְתִיקוּן הַנְּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפִרְט סֵפֶר
הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

(צ) בְּלִמּוּד סֵפֶר זֶה בְּחֲדָשׁ אֱלוּל
וּבַעֲשָׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה סִגְלָתוֹ לְקָרֵב
גְּאֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקֶץ יִשׁוּעָתוֹ

וְכֵה כּוֹתֵב הַרְבֵּה זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה עַל
חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים:
וְהַלּוּמָדִים בּוֹ עֲלִימוֹ תַטֵּף מִלְּתוֹ לְהַבִּין

או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים. וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו, ואחר הסיום אם יצטרך עוד נחזר עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י זכותו יגן עלינו אמון, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

(צג) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאלה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים.

על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת, ללמד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבא

הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמור הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלף פעמים בסוד האלף לה שלמה.

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עליון כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו, כל מלה ומלה נעשית אלף אלפיו ורבי רבבון עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

(צב) כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים, וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו, באופן כי כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו

בביאת גואל צדק, וישראל נושע בהשם
תשועת עולמים בעגלא ובקרוב.

**נאום יצחק ירוחם בהגאון החסיד
מורינו הרב**

**רבי משה יהושע יהודא ליב זכר צדיק
לברכה דיסקין**

על דרך תועלת ונחיצות הלמוד
הקדוש של הזהר הקדוש התקונים
כבר כתבתי בזה שנה שעברה. השם
יתברך ברחמינו יתן התעוררות תשובה
מלעילא בלב עמו ישראל, ונזכה לראות
בישועה קרובה פעתירת לב ונפש המחכה.

הקטן יוסף חיים זאנענפעלד

רב ואב"ד לקהלת האשכנזים

**בעיר הקדש ירושלים תבנה ותפונן
במהרה בימינו אמן**

**צו) ברוך השם, פי מציון תצא תורה
ודבר השם מירושלים**

ידוע מה שכתבו בנביאים (שמואל א',
ט"ז) "והלך מדי שנה בשנה וסבב בית
אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה ותשבתו
הרמתה פי שם ביתו", שהיה מחזר על
כל העירות להחזירם בתשובה ומשנה
שלמה שנינו באבות (פרק ה' י"ח) כל
המזכה את הרבים אין חטא בא על
ידו.

ובתנא דבי אליהו פרק י"א איתא,
וזה לשונו: ושמא תאמר אותן שבעים
אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה
נהרגו? לפי שהיה להם לסנהדרין גדולה
שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר
עמיהם, היה להם לילך ולקשר חבלים של

עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר
או פחות, עם בני חברתו של אשתקד,
סיום זהר אחד לעלוי מזל עם ישראל,
ולבטל כל הצרים אותם עליונים
ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל
מחשבותם, ולא תעשינה ידיהם
תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה
בנחמת ציון, אמן כן יהי רצון. ירושלים
תבנה ותפונן במהרה בימינו אמן. א'
לחדש איר שנת תפא"ר לפרט קטן.

(צד) קדם הלמוד יאמר:

הרי אנחנו לומדים בספר הזהר
הקדוש לעלוי שכנינת עזנו, ולהרים קרן
מזל ישראל, ולסתם פי כל הצרים אותנו
עליונים ותחתונים, ולהחזיר העטרה
לישנה, ויאמר די לצרותינו וישראל ישכן
לבטח, אמן כן יהי רצון.

צה) דברי הגאון כבוד מורינו

**הרב רבי יצחק ירוחם דיסקין
שליט"א**

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ,
ירושלים עיר הקדש תבנה ותפונן במהרה
בימינו אמן.

כבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה,
שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל
המצוות. אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה
הן בנגלה הן בנסתר, בספר זהר הקדוש
והתקונים.

**וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי
זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל
העולם פלו מן הדין ולקרב את
הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות
אור השם ומלאה הארץ דעה את השם**

נִפְשִׁיהוּן דְּחִיבֵיבְיָא. וְאֶלְמְלִי הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי
נֶשָׂא, כַּמָּה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְרַמִּי לְצַדִּיקָיָא)
וְזָכָאן בְּגִינֵייהוּ כַּד זָכוּ לְהוּן. הוּוּ אֶזְלוּ
אֲבַתְרֵייהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כַּמָּאן דְרַדְפֵי
בְּתַר חֵיין.

וּבְסִפְרֵי הַזֹּהַר רִישׁ פְּרָשְׁתַּת תְּרוּמָה (דף
קכ"א): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגִּדִיל לְסִפְרֵי בְּשִׁבַּח
מִצְוָה זֹו וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר
חִיבֵיבְיָא, וְלִמְקַנֵּי לִיהַ בְּאֶגְרֵי שְׁלִים, וְדָא
אִיהוּ שְׁבַחָא דִּי־סִתְלַק בֵּיהַ יִקְרָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא,
וְאִסְתְּלִקוּתָא דָא יִתִּיר מִכְּלָא וְכוּ', וְעַל דָּא
כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלְאכֵי ב) וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן.
וְכְתִיב (מִלְאכֵי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים
וְהִשְׁלוּם. אִיהוּ אִסְתְּלַק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין, מַה
דְּלָא אִסְתְּלַק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא. הַאי בַר
נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים
וְהִשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי
בְּהַאי עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֲלֵמָא דְאֵתִי. עָאֵל
בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי, וְלִית מָאן דִּי־מַחֵי בִּידֵיהַ.
וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְצָא יִהְיֶה
זָרְעוֹ דְּדוֹר יִשְׂרָאִים יְבוֹרֵךְ. הוּוּ וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ
וְצַדִּיקְתוֹ עוֹמֵדֵת לְעַד. זָרַח בַּחֲשָׁךְ וְכוּ' כְּדִין
מִלְכָּא בְּרִיךְ לְהַהוּא דִּי־יִקְנָא, בְּכָל בְּרַכָּאן
דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיהוּ עָאֵל לְע'
עֲלֵמִין גְּנִיזִין, דְּלָא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא,
בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נִפְשִׁיהוּן
דְּחִיבֵיבְיָא. וְאֶלְמְלִי הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׂא, כַּמָּה
תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְרַמִּי לְצַדִּיקָיָא) וְזָכָאן
בְּגִינֵייהוּ כַּד זָכוּ לְהוּן. הוּוּ אֶזְלוּ אֲבַתְרֵייהוּ,
וְרַדְפֵי לוֹן כַּמָּאן דְרַדְפֵי בְּתַר חֵיין. (עַד פָּאן
מוֹרִינּוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאַל):

וּבְאַגְרַת הַמוֹסַר שְׁבַסוּף סִפְרֵי מְסִלַּת
יִשְׂרָאִים כְּתִב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֹאת יִשִּׁים

בְּרָזַל בְּמִתְנִיָהֶם וְלַהֲגַבִּיָהּ בְּגִדֵיהֶם לְמַעַלָּה
מֵאַרְכְּבוֹתֵיהֶם וַיַּחֲזְרוּ בְּכָל עִירוֹת יִשְׂרָאֵל,
יוֹם אֶחָד לְלִכְיֵשׁ יוֹם אֶחָד לְבֵית אֵל, יוֹם
אֶחָד לְחִבְרוֹן יוֹם אֶחָד לִירוּשָׁלַיִם, וְכֵן בְּכָל
מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְמְדוּ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
וְדָרָךְ אֲרָץ בְּשָׁנָה וּבִשְׁתַּיִם וּבִשְׁלֹשָׁה, כְּדִי
שְׂיִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּעוֹלָמוֹת כָּלֵן שְׁבַרָא מִסוּף הָעוֹלָם
וְעַד סוּפוֹ. וְהוּן לֹא עָשׂוּ כֵן, אֶלָּא כְּשֶׁנִּכְנְסוּ
לְאַרְצָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם נִכְנַס לְכַרְמוֹ
וּלְיֵינוּ וּלְשֹׁדְהוּ וְאוֹמְרִים שְׁלוֹם עֲלֵיךְ נִפְשִׁי,
כְּדִי שְׁלֹא לְהַרְבוֹת עֲלֵיהֶם אֶת הַטֶּרַח.

צו) מְזַכֵּי לְחִיבֵיבְיָא: אִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוֹנוֹם לְבִרְכָּה: לְמָה זָכָה אֱלֹקָנָה
לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשִׁקוּל כַּמֹּשֶׁה
וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה עוֹלָה וּמַעַלָּה
לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזָּכָה אוֹתָם,
וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נְהַג אַחֲרָיו.

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרִינּוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאַל
זְכוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשַׁעֲרֵי קִדְשָׁה
(חֻלְק ב' שַׁעַר ז):

מְזַכֵּי לְחִיבֵיבְיָא אִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹנוֹם
לְבִרְכָּה: לְמָה זָכָה אֱלֹקָנָה לְהַעֲמִיד
שְׁמוּאֵל שְׁשִׁקוּל כַּמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי
שֶׁהִיָּה עוֹלָה וּמַעַלָּה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה
עִמּוֹ וּמִזָּכָה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נְהַג
אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגִּלְגָּל וּבֵית אֵל וְשִׁפְטָא אֶת
יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שֵׁם בֵּיתוֹ.
וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֶלָּא
מִשׁוּם "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרוֹן"
וְכוּ'.

הַמְזָכָה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לְע'
עֲלֵמִין גְּנִיזִין, דְּלָא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ
אַחְרָא, בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי

וּגְדַף אֶת כְּלֵוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם לָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת מִצְוֹת הַשֵּׁם וְכוּ' כִּי עֲזַבְתֶּם אֶת הַשֵּׁם וְכוּ', וְהִנֵּה אָבִיָּה בֶן רַחֲבָעַם, שֶׁהָיָה מֶלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ, וְחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֲגָלִים כִּי־רַבָּעַם, נִעְנֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב, יג-כ) "וַיִּגְפְּהוּ הַשֵּׁם וַיָּמָת", אֵף עַל פִּי שֶׁהָיָה בְּדִין וְכוּ'. וְכֵן יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא שֶׁשָּׁקוּל כְּמֹשֶׁה, עַל שֶׁאָמַר "וַיִּבְתְּוּ עִם טָמֵא שְׁפָתַיִם" נִהְרַג עַל יְדֵי מְנַשֶּׁה בְּאוֹתָהּ מִיִּתָּה רָעָה מִשְׁנָה כְּנֹדָע (יְבָמוֹת מ"ט:), וְלָכֵן נִהְרַג זְכָרְיָהוּ עַל יְדֵי יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַן שֶׁחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל כְּאִמּוֹר, אַחַר כֶּף נִתְגַּלְגַּל בְּשִׁמְעִיָּה וְאַבְטַלְיֹן שֶׁהָיוּ גֵרִים מִבְּנֵי סַנְחַרִּיב, וְהִכְהִין הֵוא אֲשֶׁר בִּימֵיהֶם חָרַפְסָם וְאָמַר לָהֶם יִזְלוּן בְּנֵי עַמְמֵיָא לְשָׁלָם (יוֹמָא ע"א:). עַד כָּאֵן מִשְׁעַר הַפְּסוּקִים.

וּבְרַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרֻשְׁתָּ קְדוּשִׁים דָּף פ"ה: כְּתָב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִכָּאֵן וְלֵהֲלָאָה וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חֲטָא, דְּבַר אַחַר וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חֲטָא דְּהָא כִּיִּין דְּבַר נֶשׁ אוֹכַח לְחַבְרִיָּה, וְאַזְדַּמְן לְאוֹכַחַא לִיָּה בְּאַתְגַּלְיָא, לֹא יִסְלַק קַמֵּיהָ הֵוא חוֹבָה דְּעַבִּיד, דְּאָסִיר לִיָּה וְדֹאֵי, אֲלֵא יִימָא סְתָם, וְלֹא יִסְלַק עֲלֵיו הֵוא חוֹבָא בְּאַתְגַּלְיָא, וְלֹא יִרְשִׁים עֲלֵיו חוֹבָא, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֵס עַל יְקָרָא דְּבַר נֶשׁ, אֲפִילוּ בְּחַיִּיבָא. עַד כָּאֵן: יֵצֵא לָנוּ מִזֶּה כִּי הַתּוֹכַחָה צְרִיכָה לֵהֵיוֹת בְּדַבְרִים רַבִּים וּבְרַחֲמָנוֹת וּבְדַרְךָ נִסְתֵּר, כְּדֵי שֶׁהַדְּבָרִים יַעֲשׂוּ רֶשֶׁם, וְחִלְלָה לְהוֹכִיחַ בְּבִזְיוֹנוֹת וּלְנַכְחַ, כִּי מִלְּבַד אֲשֶׁר הַדְּבָרִים לֹא יַעֲשׂוּ רֶשֶׁם יֵשׁ אִסוּר בְּדַבְרָא.

עַל כֵּן חוֹבָה מְטַלְתָּ עַל גְּבַאי הַיְשִׁיבוֹת וְהַחֲכָמִים לְהַשְׁתַּדֵּל וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים בְּכַדִּי

הָאָדָם אֶל לְבוֹ לְעוֹרָם לְהַתְּכַוֵּנוֹת הַיְרָאָה וְהַמוֹסָר, כִּי עֵינֵי הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וְלֵהֲפִיר חֲסָרוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נִצְרָכִים הֵמָּה לְמָסוּר לְמִרְבָּה. כֵּן יַחֲזִיק בְּכָל עַז בְּלִמּוּד הַמוֹסָרִי לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ בּוֹ רַבִּים וְתִרְבֶּה יְרֵאת הַשֵּׁם וְזִכּוֹת הַרַבִּים תִּלְוִיָּה בּוֹ, וּמִמִּילָא לֹאט לֹאט לְמוּד הַמוֹסָר יִדְרִיכֵמוּ בְּנִתִּיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם רִחֻנִּית, כְּמֵאִמּוֹר רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבְרָכָה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

צח) מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְּרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוֹדַת הַבוּרָא, זְכִיּוֹתָיו נִכְפָּלוֹת בְּעִבוּר זְכִיּוֹתָם

וְהַרְבֵּה הַחֲסִיד בְּעַל חוֹבַת הַלְּבָבוֹת כְּתָב בְּשַׁעַר אֶהְבַּת הַשֵּׁם (פֶּרֶק ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ): וְרֵאוּי לָךְ, אַחֵי, לְדַעַת כִּי זִכּוֹת הַמַּאֲמִין אֲפִילוּ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֶל הַתְּכַלִּית הַרְחוֹקָה בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ לְאַלֵּהִים יִתְבַּרַךְ, וְאֵלוּ הָיָה קְרוֹב לְמַלְאָכִים בְּמַדּוּתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמִנְהַגֵּיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתָם בְּעִבוּדַת הַבוּרָא וְאַהֲבַתָּם הַזֶּכֶה בּוֹ אֵינִם כְּזִכּוֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְּרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוֹדַת הַבוּרָא, שְׁזִכּוֹתָיו נִכְפָּלוֹת בְּעִבוּר זְכִיּוֹתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמָנִים וְכוּ'. עַד כָּאֵן דְּבָרֵי קְדָשׁוֹ.

וְאֵפֶן הַתּוֹכַחָה צְרִיךְ לֵהֵיוֹת בְּזִהְרִירוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַשׁוֹמְעִים, כְּמִבְּאָר בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרֻשְׁתָּ חֵי שְׁרָה עַל פְּסוּק 'בֹּא בְּרוּךְ הַשֵּׁם' כְּתָב: כִּי כְּשֶׁעָמַד זְכָרְיָהוּ הַנְּבִיא מִמַּעַל לָעַם (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' כ"ד) וְחָרַף

כבודו בעיניהם, ודבריו יעשו רשם, ודי להבין.

ומה טוב ומה נעים אם החכם ההולך שישתדל לסדר להם שיעור מוסר בכל לילה אחר עבודתם בזמן הבטלה למנע אותם מהטיוילים וכו', כי עליו תבוא ברכת טוב, יען הדרשות אשר יעשה באיזה ימים אשר יעבר שמה אינם מספיקים לעורר הלבבות, וצריך שיהיה מקום קבוע אשר בכל לילה ילמדו שמה מוסר, וברב הימים הפעלה תהיה לאהבת השם ולהיות עם קדוש נאמנים לדתם ולתורתם עד ביאת הגואל, אמן סלה ועד.

(מתוך קו"ק של הבד"ץ שנת תרפ"א)

שתתקיים מצות התוכחה בכל מקום, בפרט בהמושבות אשר הם סביבות ארץ ישראל, שהמה כצאן אשר אין להם רועה, אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא שזכיותיו נכפלות בעבור זכותם בכל הימים ובכל הזמנים, כמובא בילקוט במאמר רבי יוחנן, יעין שם: ובודאי כי גבאי הישיבות השם עליהם יחיו מבינים מצוה רבה כזו וצריכים לעזור להחכם המתנדב ללכת איזה שבועות בעד תקון כזה, כי מלבד שלא יחסרו לו מהספקתו, אלא צריך להוסיף לו עבור הוצאת הדרך, ולא יהא מטל על בעלי המושבה כדי שלא יחסר

שיעורים בזוהר היומי

0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדף היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

למדו והפיצו ספר תקוני הזהר

בדיק ומנסה לכל מיני סגילות רפואות וישועות

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת
מלב בואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום ה"דף היומי" של ספר "תקוני הזהר"
אנשים מעידיים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בתיקוני זהר דף היומי

"קול הזהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!